

اونا اولی گلاب کثونے

(براهوئی شاعری)

عمران فریق

شیوان ادبی کاروان ڈاک نوشکی بلوچستان

دا ادب عشق سٹی مس دوئی نئے
وخت نس اوعن اگہ ہکتنا اوعنہ

اوناولی گلاب کتھونے

عمران فریق

حقاک خوندی و

۳۰۰ زبجی	بہا
۱۰۰۰	کڑوک
جولائی ۲۰۱۹ء	سال
۰۳۰۰-۳۸۹۸۶۰۱	کمپوزنگ
براهوئی کتاب مرکز اسپہی روڈ مبارک چوک کوئٹہ	ملنگ ناہند
۰۳۴۲-۸۰۰۸۲۷۰	عمران موبائل سینٹر نوشکی
یونائیٹڈ پریس سیٹھ اسماعیل روڈ کوئٹہ	پریس
شیوان ادبی کاروان ڈاک نوشکی بلوچستان	چھاپفوک

پٹ

ہموننا پٹ ہرا کنا پنا متو۔

خوش رنگ

۵	حفیظ مینگل	قلم ناتھوش	۱-
۱۲	افضل مراد	عمران فریق اوگول بابا	۲-
۱۹	شیخ عتیق حسرت مینگل	خاموش مجاہد	۳-
۲۱	عمران فریق	اُستانتا مجلس	۴-
۲۲		نظم آک	۵-
۱۲۳		باگل آک	۶-
۱۴۵		تروینیک	۷-
۱۵۷		ہائیکوک	۸-

قلم ناتہوش

داہیت پکے کہ تاریخ نازیب جوڑ منگ آسان و ہیت کس اف۔ تاریخ نازیب ہمو بندغ آک جوڑ مریرہ ہرا فک حید او خواری تینون مون امترہ۔ تینا عیش و عشرت آتے قربان کر سائے تینا ڈیہہ تینا راج او تینا راج سنا باقی تے کن قربان کیرہ۔ او فک تینا راج سنا ہر غم کے تینا غم گوند رہ۔ تینا ذات کے قربان کنگ کن ہر وخت تیار مریرہ۔ او فک تینے راج او مخلوق کن قربان کر سنا تاریخ نازیب جوڑ مریرہ۔ ای داہیت کے فخر اٹ پاوہ کہ کنا ڈیہہ ہر پڑا ہندو ہستی ودی کرینے ہرا فک تینا حید او خواری و قربانی تا سوب آن تا قیامت زندہ و۔ داوخت ہیبت ادب نامتگہ او ادب نا پڑا چندی ہستی تا پنک ساڑی او ہرا فک تینا قربانی تا سوب آن آخر زمان اسکان تینا پین تے زندہ تنخانو او تاریخ نا شیخ جوڑ مسنوں۔ ہر اتم برا ہوئی ادب ٹی شاعری نا ہیبت مریک تو ہموڑے نوشکی نا ڈغا ر آن ودی مروکا چندی شاعر آک تینکن بھلو پین کٹانو ہرا فتنے ٹی ریکی بشام بلو قیصر خان فقیرزی تینٹ ن تون ساڑی افس ولے او فقا پنک آخر وخت اسکان زندہ و۔ داوخت آکنا مون آاسہ ہندو پین ہستی کسے نا کتاب تنخو کے ہرا نا تعلق ہم نوشکی نا ڈغا ر آن ارے ہرا نا پین عمران فریق کے۔

عمران فریق نوشکی نا اسہ ہندو علاقہ کسے آن ارے ہراڑے داوخت آزندنا آسرا تیک ودی افس ولے عمران فریق کے خدا بھاز آلائی تا خواجہ کرینے۔ شاہد بھاز

لائیجک بھاز آخید و خواری تے آن پد دوی مریرہ۔ عمران فریق علم ے دوی کنگ کن علم بنا کسر اٹ راہی روان ے۔ مدام خدا ونا کشادہ غاسینہ ے علم ناز یورتیان پر کے۔
 عمران فریق ناداوخت اسکان مسہ کتاب شیوان ادبی کاروان ڈاک نا پارہ
 غان شینک مسنو۔ اونا اولیکو کتاب ”کر و“ (شاعری) ارٹمیکو کتاب ”اینوہم خدا
 خوشے؟“ (افسانہ غاتا) ”مسمٹیکو کتاب“ ”شاعری نا اولیکو کتاب“ نا اولیکو شیخ (شاعری نا
 علم آنوشتے)۔“

”اونا اولی گلاب کثونے“ اونا چار میکو کتاب ے اودا کتاب اٹ حقیقت
 اٹ گلاب نا پھل دسینے اور میکو پارہ غا دادانہ دانہ غا بنوکا لوز آتیاں اُست نَسے ناتہہ بنا
 ہُشنگو کو چڑ لیک نَسے نا گند بریک کہ اوتینا راج تینا ڈیہہ بنا در دے اخس محسوس کرینے۔
 ای اونا پین صفت ے کپرہ داہیت آتے خوانوکا ک تینت کرور کہ او اخس لائی اٹ تینا
 اُست بنا در دے درشان کرینے۔

دا کتاب ”اونا اولی گلاب کثونے“ دانا تہی نظم باگل ہائیکو تروینی سانیت
 آتیاں بیدس شاعری نا پین پوسکنو صنف مون آ ایسونه ہرا قتیٹی پرونیٹ ترایلے عشرہ
 ریختی او ایلو باز آہمو صنف آک ساڑی او ہرافتیا دا کان مست براہوئی ادب اٹی بازیا
 اچ کاریم متنے۔

کتاب نا اولیکو نظم اللہ رب العزت نا بابا برکت آپن آن بنا مسونے ہرا

داوڑے کہ

”دا حکم ے ہموذات بنا

ہورک تورینو دوی قلم کا غدے“۔

ہندن مستی محمد ﷺ نا شان کٹی نوشتہ کر سہ پا ہک

”ہمو نا پنا کیوہ خیرات خنتے

ہرانا ثواب ٹ خنی مسونک نن“

حقیقت ٹ واللہ تعالیٰ نابلو احسان نئے کہ قلم کا غدے ودی کرے ہر اتا کمک

ٹ انسان تینا احساس آتے مونی اتیک ہر احساس آک قیامت اسکان خوندی مریرہ۔

شاعری ہر بندغ ناوس ننا گڑ اس اف دا خدادا دفن نئے۔ ہندن فریق نظم نئے ٹی پا ہک

”زندے مونی درک خواجہ کمک اٹ شاعری نا

کہنگ آن مست مچ نئے سبک کر روح نئے تینا“

عمران فریق نا اُسٹ ٹ تینا خاک اکن اخس مہر و محبت نئے او نا نظم آ تیان دا

ہیت در شان مریک۔ اولکھک

”ای دا بد بخت آ بلو چستان

کنا ہوش نئے کرینو چپ

کنے شانا نور دوا وڑ کہ ای تینا

زمینی آ دا ہاتی آ خزاناتا

تینا ای گیس و پینہن تا

تینا دا معدنی و پیتل آ تا

تینا حاش و تلار آ تا دا ہستی تا درو کا تیان

اینو خواہنگ اُٹک بیرہ

تو تینا

بندغ آتے بس“۔

اسہ پین نظم نئے ٹی اوبلوچ قوم ننادڑ دوویل آتے دن درشان کرسہ نوشتہ کرینے

”ای

ہموبلوچ اٹ

اسہ عمر نئے آن در پدرا ی خوار اٹک

ہزار ویل و ہزار غم تا شکار اٹک“۔

مومن مستی فریق ترجیع بند نئے ٹی نوشتہ کرینے

ضمیرے دا کسفن نکاب نس الینک یا تینا دا خن کن

انوی ے سگت اسہ پارہ غا فکر نئے تو وطن کن

حقیقت بٹ وطن نادر فریق نادر دے۔ بروکاسل اکن اسہ کلوس ترسہ اولکھانے

بروکا اے نسل ے دا تاریخ ائی نن جواب نس تو ایتن

دلیری و جرت نا تینا اسہ نن کتاب نس تو ایتن

ننا عمر کوٹور صحرا میٹ تیر مسک انا دا

تینا دا دتر تیان بروکاتے تینا گلاب نس تو ایتن

عمران فریق شاعری ناہرا صنف آنوشتہ کرینے کمال بٹ نوشتہ کرینے۔ اونا

کمال اونا شاعری تیان پاش ے۔ واسوخت مسمط مسدس نئے ٹی لکھانے

نے کنا خن تا خماری دا محبت وڑتو

جوزہ مارشت ے دسوکنگا دا جنت وڑتو

نے دا اظہار نا لوز آتا وا قیمت وڑتو

ہیت صاف انگا مرے جان نے عزت وڑتو

بے غرض مہر محبت سے کریسک یکدم
 نخرہ و نازے تینا خن تئے دریسک یکدم
 دن کہ ای مالو پاریٹ کہ فریق شاعری ناہرا صنف آطبع آزمائی کرینے اونا
 مکمل حق سے ادا کرینے۔ ہندن پرونیٹ آکاریم کرسہ لکھانے

”ای پتاتے دا ڈکالیہ بچچہ ٹی
 دسوہ گُردا کیوہ خلق والا تیکن
 تدوکا دا ہتم نا ولدہ شیشہ ٹی
 ندرہ کیواتا بروکننگا سالاتیکن“

عمران فریق تینا سانیٹ سے تینا بڑزا نگا امید آتا بڑزی سے درشان کرسہ پاہک

ای مایوس افٹ نہ کہ دم دروک اُٹ
 خلوٹ پند نیکن اسہ پین عمر نس
 ای طوبے اُٹک نا ہے نا گنوک اُٹ
 ای دم کشیرہ اچ اگہ ملپ نا ڈس

داکان بیدس عمران جان شہید آتا شان نئی لکھانے او حقیقت اٹ اونا دا لکھوکاک
 اُست آ لگرہ۔

شہید آکو کہ مسر صدخہ بیرک کن
 شہید آکو کہ تسر کاٹم سے حق کن
 شہید آکو محافظ خاک و دھرتی نا
 ملاح آکو کسر منزل و کشتی نا

شہید آکو نفس آزادی نا ملک
 شہید آکو یزید آرام ٹی الک
 عمران جان تینا داکتاب ٹی تروینی تیا ہم باز جوانی اٹ طبع آزمائی کرینے، او اسہ تروینی
 نئے ٹی پاکہ

ہراتم وطن ٹی ننا پد مرے تو
 ارا دے ٹی بیرہ ڈغار بارکک
 کنا خنک دسکہ نمی او وا ٹیکن

اسہ پین تروینی نئے ٹی پاکہ

ہڑدے شامین تا یاد کیوہ نے
 اُست ٹی لگفوه دا خاخر تے
 مون انگا مول درست مفک شام نئے

فریق پوسکن آٹیکنالوجی آن غا و کرسہ اسہ تروینی نئے ٹی پاکہ

دور حاضر ننا دا شوم انگا
 بیرہ تاوان نئے محبت اکن
 خط اس ہم اف گند کشن تا

عمران فریق شاعری ناہر صنف ٹی تینا وطن دوستی ناشوتے ترسہ کرینے او وطن ناباتی
 تیکن پرفکر نظر بریک۔ ہندن اسہ ہانیکو نئے ٹی لکھانے

بیرہ اوغانٹ

ڈیہہ نایوس آتیکن

وخت نئے سوچانٹ

داڑتوں اور لمہ جیجانا قدرتنا اظہارے کرسہ پاکہک

وخت کس نی دن کپسک

تینا لمہ جیجانا مونے

گٹے مرغن کپسک

دا صنف آتیاں بیدس او تینا دا کتاب کٹی باگل ہم اوار کرینے۔ اسہ باگل کسے ٹی مول نا

مری ناز کرے کرسہ پاکہک

”دلکھیو شعر فریق ای دیرکن

کیوک مہر فریق ای دیرکن

داسہ پانوشکل آمولو

ای بریوک دیرکن

نی کہ افس خلق کٹی اے نازلو

ای بریوک دیرکن“۔

گڈسراٹ ای ہندا خس پاو کہ عمران فریق نالاجی اونا نوشته عاتیاں پاشے

۔ عمران فریق نادا کتاب شیوان ادبی کاروان تون اوار بلوچستان نا غٹ باقی تیکن بختہ

واری سے آن کم اف۔ ای مون مستی ہندا دعا کیوہ کہ خدا فریق ناقلمے ہندن راہی

روان کے۔ اللہ اودے مدام سلامت تنجے۔ آمین

حفیظ میٹگل

مرکزی چیئر مین

شیوان ادبی کاروان ڈاک بلوچستان

عمران فریق او گوگل بابا

عمران فریق نا نظم آتا سر حال آتا پوسکئی او ہائی او اوڑتون اور اور او نا جدید
 دروشم ے مون آاتنگ آن مست ای زرس تینا اُست ننا خواہنداری ناہیت ے کیوہ او
 داہیت ے نما مون آاتیوہ کہ ای نظم ننا کنڈا انت ے اناٹ، نظم کنے انت ے دوست
 بس او اسہ زمانہ سے آن نظم انت ے نوشتہ کنگ نئی اُٹ؟

ای چمکی آن گڑاتے برابر تنگ او گڑاتے برابر رنگ او گڑاتے اسہ ترتیب
 کس تنگ نا عادی سوٹ۔ کنا گوازی نا گڑاک، کنا کتاب آک، کنا بوج و بوط
 آک ای اسہ گڑاے وار وار صفا کریٹہ برابر کرسہ تنھاٹہ۔ کنا خاہوت کنا دا عادت
 آن بیزارئس۔ مچے گڑاس دانگ ہنگ مسکہ ای او غاٹہ او پٹاٹہ تا او غٹ نتون جنگ
 کریٹہ۔ ہندن دا ترتیب و توازن کنا طب و مزاج نا شیخ جوڑمس۔ کلاس اٹی اُستاد
 خواہنگئی گڑاس نوشتہ کریکہ ای ہمو وخت آکاپی تیا پنو کو نظم نوشتہ کریٹہ (داکنے بازوخت
 آن گڈ سمانا ہراوخت ای تینا متکنا کاپی او کتاب آتے تینا مارے نشان سوٹ)۔ دن
 نظم آتون سیالی مونا برسہ کنا شاعری نا بلی جوڑمس۔ داسہ ہر گڑاٹی نظم ننا خواست
 مریک۔ اینو عمران فریق نا نظم آتے خوانسہ داہیت آک مونا بسر۔ داسہ عمران نا نظم آتیا
 برینہ۔ نظم او نا لوز تینے ٹی اسہ دنیا کس تنگ۔ ہراوخت آن شاعری نا شیخ نئی نظم ناہیت
 ے کینہ تو دا نا مطلب ے زن جتا و دروشم کسے ناہیت ے کینہ۔

گچین آشاعری کن باز آپالوتیاہیت منگ یک۔ ہراوخت آنن جوان انگا
 شاعری نامعنی تے مون آتینہ تو اسہ وار تون زہن ٹی زبیدار الوز آتیت ہنرمندی تون
 اسہ فکر و خیال او جوزه و احساس نئے گچینی اٹ مونا اتنگ نا اُست آاثر کروکا دروشم مونا
 بریک۔ ولدہ داڑتون اور اور انظم شاعری نا ہمو پڑے ہراتیان بنا، بڑی او ایسری نا
 تنگ۔ دائی نوشتوک اسہ سرحال نئے آخوڑتی نٹ تینا کمال ے مونا اتنگ یک۔ نظم نا
 نوشتہ کارکن اسہ قصہ گو نئے ناطب بکار مریک۔ داڑکن ای خلقی شعر تیبی داستان و
 کلاسیکی دوری پابند نظم نامثال ے تنگ کیوہ ہراتا قصہ تے زمان نئس اینو ہم ہنک او
 خوانک۔

وخت تینون اور اور اوار پوسکنا گڑا تے پوسکنو پوسکنو دروشم ترسا یک اوتا وڑ و
 ڈول ے ہر سہ یک ہندن ننا شاعری ہم تینا لیس ے بدل کر سہ ہنا۔ اینون
 کمیونیکیشن نا چا ہنداری نا دوری بسون۔ راجی احوال کاری یعنی سوشل میڈیا نا دور
 مچا گڑا تارنگ و دروشم ے ہر سانے۔ اینو ہمو متکنا دور نا ساد ہی، معصومیت، اونا و انجی نا
 ہیئت آک فس۔ اینو چا ہنداری نا کچ او قدر ہند اخس ودانے کہ چنکا غڈ و آچنک ہم
 باز آسٹم تے پوہ مریرہ۔ نن اینو گوگل بابا نا دور باری ٹی زندے تدفنگ ٹی ان۔ داسہ
 زند بود گدر یگوکا وخت نا حساب اٹ نا بود سلینے۔ داسہ سوچ رونج و فکر و گڑتی کروکا
 بندغ ے تینا اظہار کن پوسکنا وڑ و ڈول تے مونا اتوی مریک۔ داسہ روایتی متکنا طرز
 اظہار اٹ نن تینا فکر و خیال او احساس و جوزه ے خونو کا سرکنگ ٹی باز آویلاک سلوکو۔
 جدید طرز اظہار ہر ادے نن پوسکنا دروشم اٹ ہیئت ے مونا اتنگ پانہ ننا
 شاعری ٹی بنا ے کرینے۔ اینو نا سوچ و فکر تنخو کا تینا راج ے جہانی زندنا شیبی بڑی

تے تون ہرک ہمووڑاٹ احوال یک احوال ایٹک۔ ہراوخت آن گلوبل و بیچ پانہ تو
 دا جہانی آخلق ائی نن تین اکیج و قدر او تینا منگ نا احساس ے مونا اتنگ کن ہمو جا گہ آ
 برینہ اوسلینہ کہ دنیا س نئے تینون او اخیال کے، نارنگ و دروشم ے پوہ مرے۔
 عمران فریق ناظم آئیٹی اسہ جتا و طرز و احساس کس بر جاے داڑتون او ا
 او اراونا نوشت نا جدید اسلوب ہم تینا کنڈ اچک۔ گڑ اس نظم آتا چتکو چتکو بشخ داوڑا۔

’’وجود‘‘

دمہ کشیو تو ژ دغہ مرو کا شیشہ غاتا تو اریک
 گٹ آن دترک و ہرہ
 تو اری مریک، گٹ چاخور مریک
 لوز آک دترنالپ آتینون تمرہ باء غان دا
 دمہ کشیو تو ژ دغہ مرو کا شیشہ غاتا تو اریک
 ہندن اسہ پین نظم کسے ٹی عمران نوشتہ یک۔

’’پوسکن آقبر‘‘

پوسکنا زندنا بنا کن
 تینا دامتکنا واکوئی ناہر گڑاے بدل کروئی ے
 متکنا خرن انکارنگ ے دامر کروئی ے داسہ دیوال آن
 دا امورنگ ے ای ختنگ تون تا
 ناے آسمانیہ چغینیہ

دوست پیچ آتے ایسٹہ تینا بارن انگلا سہ خنتیٹی
 ولدہ زن درست صاف اسکا سنگت خرن آرنگ نئے نظم لکھاٹہ
 تینا جدید نظم ”نیم سلوکا اظہار“ ائی داکان بنا کیک۔
 ”نیم سلوکا اظہار“

دا نظم آک

دا کتاب آتا تہٹی دسوکنگا شعر آک

خیال آک، محبت ناہیت آک

ندا شہرت مگن نہہ کنا شوق ناناو

نہہ کتھار سس اکن دانوشٹہ مریرہ

داتے تینا سزاکن

تینا تاوان اکن لکھیوہ

داہمونیم سلوکنگا اظہار نانا

ایلوہیت آکوسنگت

ای تینا محبت نا اظہار اکن

دا ستر آتے نیکن، کتاب آتے نیکن

ہندن لکھسہ انوٹ

ٹیکسی کرسہ انوٹ

آزاد نظم ”وخت“، نئی عمران فریق اسہ عجب اوندارہ اس مونا ایسونے، گڑ اس بند داوڑ

اٹ او۔

”وخت“

استون نانا

دو نیمہ

ای تینا کرسی آتو لوک

نظم سے ٹی اختہ اسٹ

وخت نانا سر حال سے آ

خلق نانا سر حال سے آ

نظم لکھسہ

یاد بسک ہرندارہ خلق ناناے

دور ناناے

یاد بسر

ریک وپٹ آک

ملک ولٹ آک

یاد بسر

نثر الدین نا بگ و اُچ آک

یاد بسر

عمران نا نظم آک وخت تون احوال و مکالمہ ے مونا اتیرہ او نانا دارہ ننا حدو

حویل ے پاش کیک۔ ہر وخت آمش، ریک وپٹ، بٹ و جل او تلار آتا نیام ٹی تالان

آزندے نئے داڈیہہ نابندغ آتا سوچ اوسادگی ے مونا اتنگ نا کاریم ے سزجی
اٹ مونا اتیک۔ اونا کردار تینا بولی ٹی رخشان آن بش مریک اواسہ بلو جہان نئے نا
جہانی آلجہ جوڑ مریک۔

عمران نا نظم ٹی فلسفیانہ انداز و فلسفہ نا گند باز جاگہ پاش ے ہرائی او
کائنات ے، اونا جوڑ کر وکائے او او ٹی زند توفو کاتے مونا تخیسہ ہیٹ ے بنا کیک او
خوڑت و خوڑت و سوچ و روج مونا اتیک۔

عمران فریق جدید طرز نا شاعر نئے اونا نظم آتے خوانیسہ کننا زہن ٹی باز آ
سوچ آک بسرہ اومزہ نا ہیٹ دادے کننا سوچ آتا ورنندیک ہم اونا نظم آتیٹی بریسہ
کریرہ۔ ای داسر پندمر یوہ کہ عمران نا نظم آک براہوئی شاعری نار دوم ٹی اسہ پوسکنو کسر
اس پاش کرینو اونا مکالماتی انداز و ندرہ کشی نظم ے گڈیکولوز آتسکان خواننگ آ مجبور
کیک۔ دنکے نن چانہ عمران اسہ گچینو افسانہ نوشتنو ک نئے ہندارداٹ اونا نظم آتیٹی ہم
گونڈ و گونڈ و قصہ تالان او۔ سر حال آک ہجر و فراق آن بنا مریرہ۔ اودا کائنات ٹی
انسان نا ازلی ابدی تنیائی نا احوال تیا سر مریرہ۔ فلسفیانہ وڑاٹ بحث کرسہ عمران فریق
تینا تہہ انا فلسفی نا فکر و خیال نا کرمسی ے تینا نظم آتیٹ نئے اسکان سر کیک۔ نظم آتا
مرغنی جاگہ جاگہ اس دم درفک۔ اسہ ارا وار آڑسندہ کشنگ آ مجبور کیک و لے نظم
نا گڈیکولوز بار ولدہ طب ے تروتازہ کیک۔ عمران پابند نظم آن آجو نظم اسکان غٹ صنف
آتے مونا پیسونے۔ اونا ردم و روانی لاجواب ے۔ تینا رخشانی لہجہ ٹی براہوئی زبان نا
تخلیقی پالوے باز گچینی اٹ اند نوڈی اس تسونے ہراننا جدید شاعری کن بیخ و بنیادنا
کاریم ے کروئے۔ عمران شعر و ادب نا اسہ جوانو خوانندہ اوورنا سے دارداٹ اونا نظم

آتیٹی سر حال او حال و حوال باز خوڑتی اٹ مونا بریک۔ داڑے ای باز آنظم آتے
 مثال اتنگ کر بیٹہ ولے ای خواوہ نم مونا اونا نظم آتے تینٹ خوانبو۔ اوتینا خیال آتے
 درشان کبو۔

ای بیرہ داگڑاغا اُست خوش اُٹ کہ براہوئی بولی ٹی کنے آن بار سوچوک او
 اسہ تینا سنگت اس مونا بسونے۔ ای اونا سر سہب متنگ کن دعا گو اُٹ۔

افضل مراد

۲۰۱۹ اپریل ۰۳ء

خاموش مجاہد

ہمت ہر بندغ کنگ یک او ہر بندغ جہد خواری آن بغیر منزل آسرمفک۔
 کرامات تینکن تیٹ جوڑ کروئی تمک، کردار پیرہ مخلصی نا ہمو صورت ے
 ہرانے کشفنگ کن الپک۔ اینو پگہ نادا وخت اٹ کس ستون وخت اف۔ نفسا نفسی نا
 عالم داڑے باز باسن ے، تینا ذات آن پپشن متنگ تینا قوم راج معاشرہ نادڑدے
 محسوس کنگ دا پیرہ اسہ شاعر ادیب نئے ناکاریم مریک۔

براہوئی ادب ٹی باز آ شاعر آک تینکن پن جوڑ کرینو ہرانے ٹی اسہ بلوپن
 کس خواجہ عمران فریق ناہم اوارے۔

براہوئی زبان نادا بد قسمتی ے کہ براہوئی زبان نا گچینگا ادب ے ایلو زبان تیٹی ترجمہ
 کنگ تنے ہرانا سوب آن ننا زبان جہانی ادب اٹ تینکن جاگہ جوڑ کنگ اف۔

خیر عمران فریق نا شاعری ناہر مقبولیت ے اوڑ ان کس انکار کنگ کپک۔
 دنیا نا تقریباً ہر بلا ادب ایلو زبان تیٹی ترجمہ مسونے ہرانے ٹی عربی، انگلش،
 رشین، جرمن، اردو، پشتو، اوبلوچی زبان ہم اواراؤ۔ ننا کل آن بلا بے سوبی پیرہ دامسونے
 کن تینا زبان نا کتاب آتے ایلو زبان تیٹی ترجمہ کرفنگ کتنن۔

خواجہ عمران فریق نا افسانہ غاتا کتاب ”اینو ہم خدا خوشے؟“ باندے ہر
 زبان ٹی ترجمہ کنگ ے ائیکہ فریق نا افسانہ خاک جہانی ادب ٹی باز مقبول کنگرہ۔

بہر حال فریق صاحب نادا وختے کثون چار میکو کتاب ”اونا اولی گلاب کثونے“

اے کئے کنے ہیبت کروئی ے۔ ای دعواٹ داپاننگ کیوہ امر کہ فریق نا افسانہ
 غاک براہوی ادب ٹی اولیکو وار بہترین افسانہ غاتا کتاب تلنگنا ہندن اونا دا شاعری نا
 کتاب ہم منگو۔
 براہوی ادب ٹی شاعری نامیدان اے کاریم باز مسونے لیکن اوہم بیرہ منہ
 صنف ٹی۔

خواجہ عمران فریق نادا پوسکنا کتاب ”اونا اولی گلاب کثونے“ ٹی باز آ صنف
 آتے باز جوانی اٹ نوشتہ کنگانے ہر ایتھی نثری نظم، نظم معری، آزاد نظم، پابند نظم،
 سائٹیٹ، پرونیٹ، ترایلے، مثنوی، مسط آک، واسوخت، شہر آشوب، ترکیب بند، ترجیع بند،
 تضمین، سلام، ساقی نامہ، قصیدہ اوچندی پین صنف آک اوارو۔ ڈارٹون اوارتروینی
 ہائیکو، اوبگل آک ہر ایتھی کیسٹ والا ترز آک ہم اواراریر۔

ہر اسہ فنکار باز آ مواد آتے تخلیق کیک لیکن اسہ مواد کس اونا پیچان جوڑ
 مریک۔ ای داسر پندمر یوہ عمران فریق ناہرادی کاریم اونا پیچانے۔
 کناکل دعاک فریق نا جھولی کن۔

شیخ عتیق حسرت مینگل

مرکزی سیکرٹری جنرل

شیوان ادبی کاروان ڈاک نوشکی بلوچستان

اُستاتا مجلس

”خدا ورسول نا حکم آتا مون نٹی داسکان بے سہب اُٹک۔ محبوب نامحبت نٹی
اُست نانا ہزار خواست آتیاں بیدس ”اظہار“ آن پین اسٹ کنے آن پورومتو۔ سنگت
آک داسکان گلہ دارو کہ ای اوفقا خواست و ضرورت آتا وخت آچپ مریوہ۔ پوسکنا
ہمسفر اینو آخہ تو پگہ نا اُمیت مرسہ خواست کنگ ے بند کرو۔ وطن نا ذکر اکن تو اچ
کثون دوی سلتنے۔ داسہ کثون بیرہ شاعری نا خواست آک سلیسو او ای دا آخری
فرصہ ے پوک کنگ خواپرہ، ہندہ خلیس آن شاعری نا خواست آتے پور و کنگ نا ہرا
نیت ے کرسہ سفر ے بنا کر یسٹ ہمو دے مونی درسہ ای شاعری نا سانچہ غاتے ٹی
”اللہ نبی، گلزمین، دوست، ہمسفر او ایلو ہمو گڑاک ہرا کنے ملامت کرسہ بسنو شاغسہ تینا
روح ے سبک کرسہ کروٹ، خاص کر ہمو معصوم نایا د آتے ہرا نا گلاب داسکان امانت
آمبار ڈکوک ے“۔

نماہمومست نانا

عمران فریق

آخری تحفہ ے کنا گوبا
 اونا اولی گلاب کثونے

نظم آک

اللہ

دا حکم ے ہموذات سنا
 ہو رک تو رینو دوئی قلم کا غدے
 دا حکم ے ہموذات سنا
 ذہن فکر و خیال آتے تعمیر کیک
 دا حکم ے ہموذات سنا
 نظم مون ے بریک تینے تالان کیک
 دا حکم ے ہموذات سنا
 نظم ے ای ارفوہ
 کورہ ڈکوہ

ﷺ

ای مچ کیو جہان نادا پاک ازگا خنتے
 ای خیرات کیو کلے او نا پنا
 ہرا خیرے خواس ننا و نما
 ہرا تینا خن تیان ا وعدا تنکن
 ہمونا پنا کیو خیرات خنتے
 ہرانا ثواب اٹ خنی مسونک نن

زندے مونی درک

چراغ آتا کہنگ آن

کسرتا بند منگ آن

ای گڈاونا انگ آن

ہر اتم دڑد کھو ویل و غم تا خمب اٹی بسٹ گڑا ای تینا بنداز گادا کوٹی ٹی

ای ارفیٹ زارننا پک اس

تو تہہ آن پین تو ارس بس

”زندے مونی درک خولجہ کمک اٹ شاعری نا، کہنگ آن مست مچے سبک کر

روحے تینا“۔

وجود

دمہ کشیو تو تو ز دغ مرو کا شیشہ غاتا تو ار بریک

گٹ آن دترک و ہرہ

توار ٹی مریک، گٹ چانخور مریک

لوز آک دتر نالپ آتیتون تمرہ باء غان دا

دمہ کشیو تو تو ز دغ مرو کا شیشہ غاتا تو ار بریک

دا، همو کلر آ کوشیشہ غاتا

دا، هموشیشہ غا کو کنا وجودنا

کنا همو ذاتنا

ہر ادے ای نا امانت کر لیٹ

ای نے آبشخا سٹک زندے تینا

جندے تینا

ولے نی جہان نا تہارا نگا ہیئت آتیاں

خلیفو کا گپ آتیاں

گمان آن

خلیس آن

کنا وجودے ننا تعمیر مروکا تختا دیوال سٹی خلکسک

ژدغه ژدغه کرلیس

ای هموکلر آتا بر وکنگ دانہ غاتا نیام اٹی تمانکک

دمہ کشیو تو ژدغه مروکا شیشہ غاتا توار بریک

عشق سنا خوشبو

کنا کوئی ناچپ انگا دا کوئی ٹی
 اسہ ورننا او مارس منہ سال آن رہنگ ے
 منہ تو مست اودے آن چڑا پھل گند کشاکہ
 دسیکہ پوسکنو پھل ہم تینا کوئی نادانج ے
 چڑا کوئی ناکھڑکی آن تینا بشندہ غا جوڑتوں کر یکہ سیل دنیا ے
 وانزکان چھت سنازی آن ہرا کا خنتے طوبے نا
 دچانت گپ کر یکا تینا طوبے ستوندرست
 تہہ آن کوئی نا او نا محبت نا او خوشبو بسکہ ہروخت
 منہ دے آن ختنگ اٹ ای دسو کا کل او نا پھل آک بارنگو
 کھڑکی آن ہم داسہ او اُر پک پیشن آکسے
 منہ دے آن ختنگ اٹ ای
 تینا کوئی نا او نیام آسلو کے پنکھ نا پراتے خنتے خلکے تینا
 دچانت کس ہتنگ ے
 دچانت کس ختنگ ے طواف اٹ پنکھ نا او
 ولے استوننا سے او نا دا کوئی ان داسہ ہتنگ ے عشق سنا خوشبو
 ہمو لا حاصل انگا عشق سنا خوشبو

پوسکن آقبر

پوسکنا زندنا بنا کن
 تینا دامتکنا واکوئی ناہرگڑاے بدل کروئی ے
 متکنا خرن انگارنگ ے دامرکروئی ے داسہ دیوال آن
 داامورنگ ے ای ختنگ تون تا

نالے آسمانیہ پھنجینیہ

دوست پچ آتے ایسوتہ تینا بارن انگاملا سہ خنتیٹی
 ولدہ زن درست صاف اسکا سنگت خرن آرنگ ے نظم لکھاٹہ
 تینا کھڑکی نامتکن انگاپردہ ے ہم بدل کروئی ے
 داہمو پردے کہ عمرئس ای

تینے ڈکاسٹک جہان آن دوست

تا کہ کس حپ نادسوک انگا کنا کوئی ٹی نادا خوشبو تے

نادا ہیبت آتے

نادا یاد آتے

ہمو ہیبت آک ہمو دا یاد آک نا

عمر اسیان ہر اتخاسروا
 کنادا جو نے اسے ناز کو
 اُمید کسے نازی ئے وا
 متکن انگا تینا دابالشت و کملے ہم بدل کروئی ے
 ای دابالشت ئے نا و تینا بس
 اوارى ناتغ ئے خنٹا دوست
 اندا بالشت ئے دو انا ہجر آن گڈ نیکے او غاٹ خنتے سلاٹ ای
 کنادا باسن آخو ییک آک ہر
 داسکہ جذبو دانا تھٹی دوست
 تینا دا خیسن انگا پھلسی آ کملے ہم بدل کروئی ے
 داہمو کملے ہر ادے ہر موسم بٹ تینا زى ئے شاعاٹ
 دانا شاعنتون لگا کہ
 ای تینے باسن انگا نا جسم بٹ یار پیڑا نٹک
 تینے ڈکانٹک
 کنے دامتننا کتاب آتے کل ے داسہ بدل کروئی ے
 اے کتاب آک ہر اتیٹی بیرہ
 ای نا حسن و جمال ے رکھانٹ

ہجرت تو ہر وصال کے لکھناٹ
 اے خیال آک ہر اتورہ اچ
 ای ہمو ہر خیال کے لکھناٹ
 دا کتاب آتے کل کے داسہ ای
 ایوہ پبلشر سے نادوٹی
 ولدہ دا کل کے بشخوہ سنگت
 نے ای تالان کیوہ دنیاٹی
 ای ناخوشبو تے بشخوہ کل کے
 تینا کوٹی آن کشوہ نے بس
 دا گڑا تے بدل تو کیوہ ای
 ولے واہم خلیوہ اے سنگت
 اسہ سوچ کس کنے کنا دا عمل آن تور کک کنے الپک
 نامجت ناروتغاتے دا تینا اُست آن امرای کشوٹک؟
 نا دا خوشبو کنا دمہ ٹی کے دا انوے بغیر دمہ عان انت؟
 کنا خندا دا دیدہ غاتیان چپ
 نا ہزار رنگ بنا تھو کو عکس
 تا نکلہ کشپیر ای خنتے تینا دا

نادا عکس آتے ای امر کشوٹ
 کنادا پر سکون انگا روح نہٹ
 نادلا سہ ونا محبت نا
 عشق سنا پاک انگا عبادت نا
 عبادت گاہے نی تفینس ہرا
 اودے دڑ فوٹ ای امر سنگت
 روحے کشوٹ ای امر سنگت
 تینا دا متکن انگا قبرٹ ای
 پوسکنو ہر گڑا اتیوا ہم
 تانکہ ساڑیے داڑے میت دا
 جون تانکہ کناہرے داڑے
 قبر پوسکن مفک اصل سنگت
 زند پوسکن مفک اصل سنگت

نیم سلوکا اظہار

دا نظم آک

دا کتاب آتا تہی دسو کنگا شعر آک

خیال آک، محبت ناہیت آک

نہ دا شہرت لگن نہہ کنا شوق ننا او

نہہ کتھار سس اکن دا نوشته مریرہ

دا تے تینا سزا کن

تینا تاوان اکن لکھیوہ

دا ہمو نیم سلوکنگا اظہار ننا

ایلوہیت آک سنگت

ای تینا محبت نا اظہار اکن

دا ستر آتے نیکن، کتاب آتے نیکن

اندن لکھیوہ نوٹ

ٹیکسی کرسہ نوٹ

کناختک داسہ۔۔۔

نے یادے سیاہ نادے چھت آتو لوک جنگ تسون خنتے ای نی
کناختک ساعت نُسے ٹی دیر خلکر

ملارک بند مسر

ولے ناختک ہمووڑ خلوک اسر کناختنٹی سنگت

ای داخہ سال آن گڈ ملار آتے ملیوک

ناختے روبروختنا خنیو بستخندہ کیوہ

ای چاوہ ختک نا

کنا چاری او داسکان

ولے ای نے ہرنگ کپرہ

کناختک داسہ بدتر زوخلیرہ دیر پین

بے پروا او عاشق کس اس

باز بے پروا او عاشق کس اس

تینا محبوب نارخصت آن گڈ تینا خون ے کرے

تینے کسے تھاتا بوت کسے ٹی

ولے ارمان تے تینا

تینا کل اُستخوانی تے

تینا کل جوزہ عاتے

او تینا روح تون کرے راہی

ہر اداسکان روح ے تھانو بے قراراونا

تائکہ بنیادے بٹپر

داتورا ست ے

ای خواہ سٹہ متکنا زندنازی ے پوسکنورنگ شاعیو

متکنا کا غزتیا ای پوسکنولوز لکھیو

متکنا ہر گڑاے بدل کیو زندآن

ولدہ

ای اندن کریٹک

تینا زندنا متکن آ تعمیر مرو کا دادیوال آتے کوٹی نا

پدارنگ تسوٹ

ای پوسکن کریٹک

ولے داسہ منہ دے آن سنگت

پدارنگ پنگے، دادیوال نُخ کنگے

پدا کوٹی تینا ماس آن کرے میس داسہ

ای چا وہ تائکہ دا بنیادے بٹپر

تینے تو پک مرو کا پوسکن آ رنگ

نی تو اندن ملامت کیسہ کنے

امر نی پاسہ کیو گیر ام ای نے
دیو اُست آن ای نے تینا ہوش آن ای نے
نی تو اندن ملامت کیسہ کنے

کیوہ ای یاد نے
منیوہ، ای نے پاریسٹک یاد نے کپرا ای
ولے دوست امر کیو

امر پاوا ای نے
جہان کل تفو کے نایا د آ تیٹی
ہر یو ای ہرا نگے تو یاد آ کونا
ای ائس ہر یو اوٹی نی اس فقط
ای ائس خنیو اوٹی نی اس فقط
ای ائس بنیو اوٹی نی اس فقط
ای دے ٹک سنا اولی رنگے خنیو
کنے یاد سنگت بریسہ وانی
دا کہ ہمسرک سنا گوش چکلک گڑا

نایا د آک اُسٹ آن کارہ بریرہ
 چاشت تمک ہر اتم نا پُر نور آچہرہ کناختنا مون آتجلی استیو مر یک شینک سنگت
 وخت نمیر وچ اٹی ای کہ آرام کیو
 اُسٹ فریاد کی زان اے آرام اکن نا
 ولدہ دیگر نا ہر ساعت اٹی نی اُسک
 ہے منظر آ کو ملاقات سنا
 بہانہ کو، ہیبت آ کو
 ناز و ادا کو
 کنا بے حیائی
 وانا اے حیا کو
 ولدہ خیسنی ٹی پدا اے سنا
 کناختنک خیسن مریرہ وانیکن
 پدا ن بریک اے کڑمب انگا سنگت
 تہار یک، عذاب آک، انوکا اے ویلاک سلوکا دادر ڈ آک
 خیالی آ ڈکھ آک
 کنا و ہم وہیبت آک
 ہزار آ سوالا ک

کنے قید کیرہ

کنے سوچ کیرہ

پدا ای ملامت مر یوہ عدالت نانیام آ

پدا صاف اسکہ اوغیوہ پٹیوہ

ای فر یاد کیوہ

ای نے یاد کیوہ

نے معلوم ے جانان

کنا ہر عمل ٹی نا خوشبو دسو کے

اے خوشبو ہرا کہ

کنا روح و جان و

کنا ہر دمہ ٹی اوارے

ای شعر اس بنیو تو اونا راگ اٹی اُس

نی ”تک دِن دِن“ نا آواز اٹی اُس

نی آلاپ اٹی اس واجگیت نا

نی نصرت فتح نار لیس سرگم آتیٹ

نی میدی حسن ناہے تر زائی اس ہراڑان کہ روے سکون مللک

ہراڑان کہ اُس ت ہم مر یک باش سنگت

نی زاکر حسین ناہمو طبلہ ناہر ردم ریلہ ٹی اس

”داؤن دنناداؤن دنناداؤن دننا“

ترتت دننا“

دانی اُسک، دا آوازیاد آتاناے

ہراروح ناتارتے کناسر فلک دوست

کتاب ے ملیوتونی گلزارنا نظم بنا سترائی اُس

ای غالب ناشعرے اگہ کیوشیکی تو بنیادائی تاکنے ملسہ نی

نی میر تقی میر ناہمو بحرائی اس ہراڑا کہ پین کس غزل تفتنے

دابشیر بدرنا غزل تاروانی ٹی نی اس

ہراتم کہ رکن ے متفاعلن ناتوارس بریک

سرک خفتا تیٹی فقط نا خرام

نی پطرس بخاری نامضمون ائی اُس

ای کرشن چندر نا نے افسانہ غاتیٹی ہروخت خنانٹ

نی رومانی ناول ناہر باب ائی اُس

ای انت پاوجانان

ہراڑے نی افسیس

ہراڑے نایاداف

الیسک فی آسمان نا استاتیان
 زمین ناداریکا تا ہرزراٹی فی
 فی ہر علم اٹی تینا یادئسے تون اریسک
 فی ہر موسم اٹ یادئسے تون اواراُس
 مریوک ای خوش تونا بشخندہ خنتا مریک پردہ لاڈی
 ای ناشاد تو لیو تونا دو کنا داکلک آتخنگک
 امرنی پاسہ کیو گیرام ای نے
 دیو اُست آن ای نے تینا ہوش آن ای نے
 فی تو اندن ملامت کیسہ کنے
 کیوہ ای یادنے
 دا تو فی اس کنارندے الپیسہ سنگت
 کنا زندگانی کنا زندنا
 ہر عمل ٹی فی گون اس
 دا تو فی اس کنارندے الپیسہ سنگت
 فی تو اندن ملامت کیسہ کنے
 کیوہ ای یادنے

بد بخت آبلوچستان

ای دابد بخت آبلوچستان
 کنا ہوشے کرینو چپ
 کنے شاعا نور دداوڑ کہ ای تینا
 زمینی آداد ہاتی آخر انا تا
 تینا ای گیس و پین تا
 تینا دامعدنی و پینل آتا
 تینا حاش و تارا آتا دہستی تادرو کا تیان
 اینو خواہنگ اُٹک بیرہ
 تو تینا
 بندغ آتے بس

ہجرنا کیفیت

نن نا آخری پاس آ
 غزل ٹی ہجرنا ای کیفیت آن
 ہر اتم نروہ دا کا سمندر نا ای ساحل کن
 کنانت ے ہمو اے دیریا نمباک
 الیرہ توررہ واسوج کیرہ
 ”انت ے دانت تیان داسہ بفاک
 ہمو خوشبو ہمو احساس
 ہر اتینون ہے نت تا امید ے الیرہ داڑے
 ہر ساحل نازی آ
 تصور ٹی اسٹ نا
 اراپین نت تینا ہمراہ کریرہ
 دانمبا تیا کرارو گام ارفیرہ
 اسہ اندازسے ٹی ننازی آن انا را“
 ای دسکہ ارفیرہ نت تے دانمبا تیان

ہمو ساعت بٹ
 سمندر تینا بلا چلک آتا تو اربٹ
 کنے آن سوچ کیلک
 ”ہر ادوروشن انگا کڑمب انگا ہموخنک
 ہر اٹیٹی اسٹ نانی عکس ے ایسوسہ داڑے
 کنے آن ارفیسہ
 امر دنا خزانہ ثمن ٹی زیات ے پانی
 امر دنا خزانہ سکون اس بٹھلک پا“
 ای داویرانہ ڈکالی آخنتے کہ دسکہ شیف کپر
 کنا جسم و کنا روح بٹ
 پدینا گوش لگک
 کنیان بے رخی ٹی ارفک
 ”نادا جسم آن انت ے
 ملاسی ناہمو خوشبو بفک داسہ
 ای داکان مست نا جسم آن
 ہر اتم مسوٹہ تیر
 تو نا جسم آن

اسٹے رنجب کنگ ناملاسی مسکہ محسوس
 اسٹے روح اتون تینا اوارکنگ نامیداس
 جتا و عطر نئے ناسہ خوشبو نئے ٹی کنے لگا کہ،
 ولدہ نا

ای صاف اسکان ہمو جسم و ہمو روح ناخاری ٹی اناٹہ بسوٹہ واڑے“
 ای نمبیا تیان ساحل نا
 سمندر نا چلک آتیاں
 پدین آگوش ناختیاں
 اسہ فریاد استیون
 اسہ چیہانٹ استیون
 تینے ای کشوہ اوکان
 پدا لے ہجر نا ای کیفیت آ
 بریوہ
 غزل ٹی ڈکوہ تینے

داجتائی آ۔۔۔۔

داجتائی آ کنا اُست جم اف
 داجتائی ناسبب داسکان ارمان کسے اُست آ کنا
 داجتائی بشچک اُست ے سکون اس
 داجتائی نہہ کنے، نہہ کنا خٹھی ملامت کیک نے
 داجتائی بشچک اُست ے سکون اس
 نی دن کر، بر

اسہ وارپین اوارولدہ مرینک نن
 برے دُو بلکہ ولدہ وجہ اس پین جتائی نا
 ہراژن اُست نٹی ارمان سلپ
 ہراژن اسٹ اس تو ملامت پیش تے
 ہراژن اُست مرے داجم
 سکون اس اُست ملے

نا اسٹ انگا ای تصویرے

نا اسٹ انگا ای تصویرے
 داموسم تیٹ جتا انگا جتا اورنگ تنگٹ
 ای ہر موسم ٹی او نابدل کیوہ فریمے
 ہمو موسم نا نسبت اٹ ای ولدہ کیوہ نے ہمراہ خیالی آتینا دنیا نیا تہٹی
 سفر نے کر فیوہ تیتون
 او ولدہ ہمو چمکیو موسم ٹی ہلا کیوہ ای نا دے
 ہمو موسم ہرا ٹی جتا کے مسونک نن
 ہمو موسم ہرا دے نی اسل اچ خنتیوسک
 ہمو موسم ہرا انتو کنا دازندگی آن اچ

~
مراد

نی شوہازائی نظم ننا
 وختس اگس کہ سردا کہ سنگت
 خلق و صحرا تیٹ
 پٹ و ریکا تیٹ
 شار و شارنٹ اناس
 ہر دیارنٹ اناس
 ای جوان تالیسٹ کہ بریسیہ نی ولدہ کنے سوج کیسہ
 نی داکان سرہل انک شال ے سنگت
 تہوٹی تا خوشبو ہرے نظم ننا
 نی خوشبو تون ہمراہ مرک کرسفر نی
 رباعی ناشار آن
 غزل تاگلی آن
 نی فرد و قطعہ تا ہموپول ناشیف آن

نی چورک ناماس آن داچی کو دو آتینا گام ے ارفس

زر س مجے مون ے مبارک ناچوک آ

اسپنی روڑ آ دا خوشبو نظم نامریک پین ترند ہم

نی خوشبو اتو کاس مونی ہموکا

اسہ بورو بلوخنوسک نی گیٹ اس براہوئی کتاب مرکز ناچی کو دو آ

نی اوڑان تہٹی کہ مسوس خنوسک تینارا استیکو دو آ شیشہ ئی او اسہ مکتب اس

اوناتہٹی گام ے تنخاسک کہ سنگت نی مدہوش آ حالت

نظم ناسروراٹ منہ گام مونی کہ ارفوس نی

اسہ درگہ سے آن نظر نے بروئے اسہ بلومیزاس

ہراڑ اسہ ٹیلوفون اس تنخوک ے

اوناماس آ بلواسہ پھل نئے

اونامون ے مونونخو کے اسہ مین فریم اس

اوچتکو دورگی اسہ گلدان اس

مسہ چارخا کی اوڈبہ اسہ ڈبہ سے ئی مسہ چار قلم

اندامیزنارا استیکو کنڈامنہ فائل او

وافائل تامون آ اسہ ایش ٹرے نئے

اندامیزنا خیرے اے پیہن آ خلونگا پردہ نامون آ

اسہ روشنو پر نور او چہرس
 تینا پیہن آرنگ سنا دروشم اٹ
 تینا چنکا کبین انکا بالادستون
 تینا کرسی آتو لوک بشخندہ سے ٹی ہنگے
 ہمودے نظم
 اودے غوراٹ ہرس
 نے بنیادوئی بریک نظم سنا

ہموبلوچ اُٹ

ای

ہموبلوچ اُٹ

اگہ ہیٹ کپر ضمیر الپک

اگہ ہیٹ کیوک بنوکوکس اف

اُرائی تولیو

تویا دباوا وایلم آتا اُرائی الپک

بریوسرٹک نئے

کروڑا حنکو، خنوکوکس اف

ای

ہموبلوچ اُٹ

اسہ عمر نئے آن در پد رای خوار اُٹک

ہزار ویل و ہزار غم تا شکار اُٹک

ترجیع بند

ضمیرے دا کسفن نکاب نُس الینک یا تینا دا خن کن
 انوئی ے سنگت اسہ پارہ غا فکر نُسے تو وطن کن
 ہرا فکر نئی گم اسک نی اے ورناء، ارا ہیئت او بیرہ
 دتر ایتک یا دا پھل آتے ڈکن برک نن چمن کن
 تینا پن تینا ذات اکن نن کرینک کروکاتے تینا
 داسہ وخت پاکہ دختہ ناز ان تینا نن کفن کن
 اگہ غور کینک نننہ زندہ انگا دا تاریخ پاکہ
 پدا خاک ے خیسن کبونم تینا خاک بنا دا ثمن کن
 انوکا اے دے تے کہ سنگت کرک شمع نُس داسہ گل نی
 وا لگف اسہ پین شمع نُس بروکا تینا وا دا نن کن
 غمے کنپہ سنگت نی پاک انگا جوان ودا قبر و لحد نا
 دا حاش و تلار آک باز اونانگ و شرف و بدن کن
 بفق وخت ولدہ دا ٹوہنگ اکن برادا کین حق ے
 وطن نا اے مظلوم آحقدار اکن نن برک دین حق ے

دا چپی او خفتا دا شیفی ضمیرے ملامت کیلک
 ننا دا ڈغار آ سلوکا ننے آ حکومت کیلک
 نی انگہ تفینس زبانی نی خنپسہ فخر نٹ ہمہ او
 ننا خون ے کیلک ننے دیک ولده ملامت کیلک
 نی مچٹ تو پُہہ مر دا دشمن نا چال و سیاست ے خواجہ
 نا شیر آتے کسفک لغور آتے پنت و نصیحت کیلک
 بشہ کر ہمو نا حسابے الک گٹ اٹی تا ہرا کے
 تینا ایلم آتا دتر تا کہ زی آ سیاست کیلک
 دا غیرت نازی آ ننا داغ نئے کہ ننا ایلم نُس وا
 تینا خاک و میراث ے الک واہڑز آن ہجرت کیلک
 دا پردہ سے امر و ننا سینہ غاتیا اسٹی و حق کن
 ننے بش نہہ آسودئی کیلک نہہ کہ مصیبت کیلک
 بفک وخت ولده دا ٹوہنگ کن بر ادا کین حق ے
 وطن نا اے مظلوم آ حقدار کن نن برک دین حق ے

بروکا اے نسل ے دا تاریخ ائی نن جواب نُس تو ایتن
 دلیری وُ جرت نا تینا اسہ نن کتاب نُس تو ایتن
 ننا عمر کوٹور صحرا تیٹ تیر مسک انا دا
 تینا دا دتر تیان بروکاتے تینا گلاب نُس تو ایتن
 ہرا ڈے اکن دا تینا زندے صدخہ کریرک انارک
 ہمو فکر ننا پد بروکاتے ڈے نا تراب نُس تو ایتن
 مثال نُس اگر نن کہ غازی تامنگ متونک تو سنگت
 ادا فرض ے کرسہ تینا لشکرے دا خطاب نُس تو ایتن
 ننا زند اندن دا شیکی مروکا کسر تیٹ انا بس
 رُدوکا نہال آتے تینا برک انتخاب نُس تو ایتن
 فی تینٹ خونوسک کسر نیکن اخہ مرپیک دا آسان
 فی برکنٹو بیرہ ضمیرے وُ دا اُست ے حساب نُس تو ایتن
 بفق وخت ولدہ دا ٹوہنگ اکن برادا کین حق ے
 وطن نا اے مظلوم آحقدار اکن نن برک دین حق ے

ترکیب بند

نالہ سجدہ و بے قراری کو
 عاشق آتا دا دینداری کو
 دے آن شوخی و ناز و شوق آ کو
 شام ے زاری و انتظار کو
 چہرہ فکر و خیال نا دروٹم
 خٹی فریاد اشکباری کو
 زکر نئی تا چراغ و طوبے کو
 بخت نئی بیرہ بس تہاری کو
 جسم صحرا و دشت نئی گم ے
 سوچ نئی پھل و لالہ زاری کو
 زند گنڈو کے فلسفہ تیٹی
 مہر نفرت صفت گلہ تیٹی

داغ او اُسْت آ جفاک ایهن دا
 اِڑز گِڑزی هرے وفا تیٹی
 دشت ئے مجنون نا یاد تالانے
 زند الپکتہ وا اُرا تیٹی
 ایلو رنگ آتے او دتر پارہ
 پڑہ رنگ ے بس نگاہ تیٹی
 دو بگک تا خدا دوا کن هر
 اختہ او داخہ در خدا تیٹی
 تینا اُمیت ے زندن ارینو
 ساہ ایرہ دعا جفا تیٹی
 واحو طرزے زندگانی آن
 تینا لیلی و تینا حانی آن

مہر سنا خوارہ باغ ے آغاز سٹ
 دیرہ بد دوانا جی و جانی آن
 کارہ قید سٹ او خنتا ولدہ نا
 نرہ خن تا مہربانی آن
 پین اچ اف جہان کئی اوتا
 سوارہ مکتب ے نشانی آن
 محل سنا حورے ایترا تھہ
 تینکے خوارہ وفا گدانی آن
 دین کیرہ او جسے پیری ٹی
 اِلرہ روے او جوانی آن
 زند سٹ اوتا نیوان اسٹ ے بس
 عاشق آتا جہان اسٹ ے بس

واسوخت مسمط مسدس

اُسْت دین آن مَجت نا متوس واقف
 ناپ و شوق آن دا جنت نا متوس واقف
 راز آن اچ بر او عبادت نا متوس واقف
 شرف آن اچ وخت دا قدرت نا متوس واقف
 اولی وارنس کہ خناخن تے زمین ے نا دا
 اُسْت یکدم تو کرے سجدہ جبین ے نا دا

عشق سنجیدہ سفر کرسہ روان اس نیتو
 دشت و صحرا ٹی اسہ جاگہ نیوان اس نیتو
 جوڑ مس نیلے زبان نس کہ زبان اس نیتو
 دور نا رنج و گرتی ٹی کمان اس نیتو
 نا دا نختیان ادا تیان ڈرا مذہب ٹی
 بیدے نے آن سوا انت خنا مذہب ٹی

ناز و نخرہ او ادا تا نا غلامی ٹی انا
 اُسٹ تھیہ با ادب نیکی سلامی ٹی انا
 نا تصور ٹی پدا مین کلامی ٹی انا
 داخہ مس خوک تینا چند نا خامی ٹی انا
 عشق ننا فرض ہرا تم کہ ادا مس نیکن
 زندگی عمر جوانی تو بخا مس نیکن

لکھ آ ارمانک دستگار کنا سینہ ٹی
 پین دنیاں بہشتی او ردا سینہ ٹی
 اولی وار اس کہ خل آ اُسٹ سرا سینہ ٹی
 اُسٹ آباد کرے نیکی وفا سینہ ٹی
 مس تالان دتر ٹی نا محبت ولدہ
 مہر نا خن تا انا مس کہ امانت ولدہ

نے کنا خن تا خماری دا محبت وڑتو
 جوزه مارشت ئے دسوکنگا دا جنت وڑتو
 نے دا اظہار نا لوز آتا وا قیمت وڑتو
 ہیئت صاف انگا مرے جان نے عزت وڑتو
 بے غرض مہر محبت ے کریسک یکدم
 نخرہ و نازے تینا خن تے دریسک یکدم

نی غرور آن خریدے تینا بڑا اگس
 تینکے نی چپ دا وفاتیان کہ دنیا اگس
 گل گلاب آتا بدل ئی نی وا شیشہ اگس
 اُست ننا جوزه قرارے بیرہ ہیئت آ اگس
 تینے کشاس کنا خن تا نی پڑدہ تیان
 رنگ ارفیس پدا دور نا رنگ آ تیان

بدلہ ے خواپرہ ای ہم دا وفاداری نا
 اف ارمان کنے تینا گرفتاری نا
 نہہ کہ افسوس کنے اُست سنا دا خواری نا
 دیرے ملانے صلہ مہر وفا یاری نا
 انتخاب آن گلہ دار ہریک تینا
 نیکی ای پوک جوانی ے کریک تینا

اُست نا خن تے پدا پین تہاری التوٹ
 نا تنگ انگا جفاتے کہ ای زاری التوٹ
 نا فریبی آ تبسم تے خماری التوٹ
 زندگانی کہ تینا دونا ای خواری التوٹ
 دا چراغ آن اناک تو خناک نور اس
 اُست پروانہ مرے اف وا ہراڑے طور اس

پین بالاو بہشتیس کنا دو ٹی بس
 رنگ نٹو شوخ کنا خمب و خوشبو ٹی بس
 نی کنا جسم متوسک او کنا روح ٹی بس
 گونے عادت و مزاج نٹ او کنا خو ٹی بس
 وخت بنا نیتو خسارہ داسہ پورو مسک
 زند نے آن تے دوست گڑا دے بسک

پرونیٹ

”احساس و زندگی“۔

ای پتاتے دا ڈکالیہ بچھٹی
 دسوہ گرا کیوہ خلق والا تیکن
 تدا کا داہتم ناولدہ شیشہ ٹی
 ندارہ کیواتا بروکننگا ساللا تیکن

داخرسی او گیا باتہ نیام اٹی ہروخت
 دیرا گیرام دا کوٹور و خوشکاشنزا تے
 دا خوشی ٹی دو نیک تا چر پوڈ کھٹی کیراتہ سخت
 اڑسرہ موسما تا نسبت اٹ تینا گپ آتے تینا ہیئت آتے

ہیئت قدرت نا اف رزانا
 سال آبادے یا کہ ڈکالے
 اف سوال ہم بزرگ آتا دانا
 دیر ملک ہرا کہ و امالے

ہیئت سیری ٹی بینگنی نائے
 ہیئت احساس و زندگی نائے

دے وفادار کسے دے ہرے بے وفا
 الے دا ہیت ے نی الے دا ہیت ے نی
 مسونن یار نن دننا دُو آن جتا
 الے دا ہیت ے نی الے دا ہیت ے نی

ای تو خواوہ نا خنٹیٹی سرمہ مرے
 زلف ے لیلیٰ نا نیتون سیجا مرے
 ای تو خواوہ خویٹکس نا تما اگہ
 اے پڑی نیکے خوشی تا دریا مرے
 ای تو خواوہ مراداک نا پورا مریر
 دا جہان نیکے فردوسی دنیا مرے
 ای تو خواوہ نی اندن گل و بال مر
 کہ نگارے چمنٹی نا چرچا مرے
 ای تو خواوہ نی آسرات اندن مرک
 نا دا چہرہ فروزاں درخشاں مرے

ای تو خواوہ خلوص ے نظر دا نما
 اچ محتاج مف او شگفتہ مرے
 ای تو خواوہ کہ دست ے حنا دا نما
 خیسن آ رنگ نئی پین زیبا مرے
 نی تو برجا تھک زندے تینا صنم
 سوچ کہہ کنے انت حال ے کنا
 الے دا ہیبت ے نی الے دا ہیبت ے نی

اف ضروری نی کتو وفادار مہ
 منزل ے عشق سنا نی طلب گار مہ
 اف ضروری کہ ہمدو مرک ماجہیں
 نی دا خاخرتیاں کتو ایپار مہ
 اف ضروری خڑییکا تون یاد کر
 تینا مضمورا ختو سزا وار مہ
 اف ضروری کہ نی مر زلیخہ صنم
 تینا یوسف سنا نی خریدار مہ
 اف ضروری کرک نیم خوابی نی ہم
 نی دا پاک انگا مذہب نا دیندار مہ

اف ضروری محبت نا رسم آتیکے
 نی دا دروشم ٹی تینا وا شب تار مہ
 اف ضروری ثبوت ے محبت اکن
 تینے ناشاد کر وغ نی بیزار مہ
 نا تبسم محبت سئی گنج نئے
 اف ضرورت نے کنگ کن حق ے ادا
 الے دا ہیبت ے نی الے دا ہیبت ے نی

دا تو کم اف کہ اولی محبت نی اُس
 زندگی نا کنا شوخ آ عادت نی اُس
 دا تو کم اف خیالاک نے آن او دا
 دوست ملا ہراڑن او شہرت نی اُس
 دا تو کم اف کہ سجدہ ٹی زکرے وا نا
 اے کہ کرفک خدا نا عبادت نی اُس
 دا تو کم اف کہ ہفت انگا رنگ آتیٹی
 داسکان تا کنا بس ضرورت نی اُس
 دا تو کم اف کہ خوکس نی داخس نما
 چہرہ صورت سَتو دا شہاہت نی اُس

دا تو کم اف اے نورے بصر داسکا
 عشقی آ شاعری نا عبارت نی اُس
 دا تو کم اف اِرا ہیت کیسہ فریق
 ایکہ وا غیر نئے نا امانت نی اُس

گنج نئے چار دے ہمسفر مسوسک
 دیک تقدیر داسہ ہرانگے وا دا
 الے دا ہیت ے نی الے دا ہیت ے نی

شہر آشوب

”اے شارکنا ہتکین“

اے شارکنا ہتکین
 دارسم ہراکان بس دا طرز وادناے
 دا جنگ فساد آتے
 دا ڈکھ عذاب آتے
 ایسوس نی ہراکان وا
 نہہ اُستے قرار ملک
 نہہ وختے بہار ملک
 نہہ جوڑتے تبسم کس
 نہہ خنٹی خمار ملک
 ہر رنگ و موسم بٹ بس
 گڑزی او تہار ملک
 تینا نورے گوہنغیسک اے جان کننا نازین
 اے شارکنا ہتکین
 دادز و داخونی تے

بے دین آد ا دینی تے
 پانتے دیارنٹ ارفیس جاگہ تسس
 اسہ اڑز و خوف نئے ناتھوٹی باسن انگا
 ہمو ہرا کہ الوو ا دروٹی باسن انگا
 ناشابیت آ اُسْت ننادا صلہ ے ہر فی غورنٹ
 ہروڑ نا ظالم آتے کرفیس جاگئی نی
 ہروڑ نا ظلم داسہ ناسیدہ غامریلک
 آبادی باز مس ناو لے آباد سلتیوسک
 تینانی کروکا تیان و اشاد سلتیوسک
 اے دے تے ناہرا کہ
 ولدہ ناشن اتین
 اے شارکنا ہنکلین
 داسہ ناسفر پین ے
 دادور و کسر پین ے
 نی جوان تیا سہ تیٹ انتے و امر پین ے
 اللہ غان دعا ے بس نا بخت و مقدر کن
 ناریک جبیل صحرا دریا و سمندر کن
 پین اچ مفک داسہ
 پین انت کرون یا کین
 اے شارکنا ہنکلین

قصیدہ

درمدح مولانا منظور احمد مینگل

ہتم نا رنگ نورے پدینی ے صبا نا
 قرارے دو جہان وَا تسکین ے نگاہ نا
 نہ پرک خن نظر ٹی نکے پردہ ے شر نا
 مدار نٹ روح نئے روانی دا فضا نا
 بدن ٹی پن وَا پھل نا مریک حرکت دتر تو
 کہ ربّانی رضا تو تخنک ہر رضا نا
 ہرے دا انجمن نا زمین آ بلبلس کے
 محمد ﷺ نا مراسل توارے او خدا نا
 نصیب وَا رحمت وَا تینا مخته وری آن
 ہرے رہبر وَا کاٹم دا دینی قافلہ نا
 کرامات وَا ہدف نا نشانی آن دور اٹ
 مسولی آ تخنک آ انوکا سلسلہ نا
 صداقت راست گوی مثال وَا تشبیہ تیان

نزول اُسْت آتیا مس امیر وَ ہر گدا نا
 دتر تیٹی سفر نا روانی آن سے واقف
 کمک نٹ علم وَ نور وَ نظر لہجہ ادا نا
 مبارک آ دا اُسْت آ دسوکا دفتر آتیٹ
 نظر نا کیرہ غان او چمن مسک اُرا نا
 تنک آ دا زمان اٹ ضمیر آتا سبکی
 او الپک حق سے دسکہ محمد ﷺ نا ندا نا
 کفر نا جمر وَ دنز وَ دا زمزیر آتا نیام نٹ
 اسہ رنگ نٹ او تورے کہ دعوت سے خدا نا
 بیابان وَ دا صحرا دا دشت وَ جنگل آتیٹ
 او سرکننگ سے دسکہ دوام سے مرتضیٰ ﷺ نا
 ہزار آ تیر وَ خن تا او زار آتیاں چپ وا
 کلو سے برملاتس او حق اٹ دلربا نا
 دنگا راج وَ دور اٹ دنگا وخت نٹی ہم
 او اسپر دین نناے محافظ مصطفیٰ ﷺ نا
 نزدوری آن داڑے ننا بدخواتا عمران
 کنا دوکو دا بڑزا سدا اوڑکن دعا نا

شہید آک برسہ اوولده ---

شہید آک برسہ اوولده وطن ناسوج کنگ کن

امرزن کان مون تے تا

ہراشرم ہٹ حوال کین تا

ہراشرم ہٹ نن پارون تا

نمائے سنگر آک داسکان خالی او

ہراشرم ہٹ نن پارون تا

نماگٹ و تلار آک پد نئے آن کل چوری او

ہراشرم ہٹ نن پارون تا

نمارند آک ننادو آن ترفنگار

ہراختیٹی پارون تا

خنہ ہر گڑاے نن

ولے اے خنک کشنگار

ہراشرم ہٹ نن پارون تا

نئے آن پدفساد آکو

وطن ایہن زراب اسک

اُراتیٹی زراب آکو

ننے نیام آن پرغنگ کن

ادب نامرکز آتیٹی

ادیب آک کوروداسہ کل

واکوراٹگا کتاب آکو

ہراشرم بٹ نن پارون تا

اُمید آتے تینا داسہ ننے آن پرغبو انبو

کناسنگت ننے آن او وطن نا

کرو رچندی سوال آتے

اتون ولدہ ہراکانن

ورندی تے سوال آتا

تینا عزت نا خاطر کن بو اینو

فقط تینے اسہ دے کن پدانن

کسفننن کہ

شہید آک برسہ اولدہ وطن ناسوج کنگ کن

کنے یادے ملاقات ے نا دو آ دو کہ لگا کہ
 کنا دا اُسٹ لڑاکہ کنا دا اُسٹ لڑاکہ
 نا معصوم آ تبسم تو ہر اتم مہر ودا کہ
 کنا دا اُسٹ لڑاکہ کنا دا اُسٹ لڑاکہ

ای ناز و نازین آتے خناہ ماجبین آتے
 کنا دا اُسٹ کٹی دلبر اسٹ نا تیر لکتو کہ
 ولے وخت نس و اجلس ٹی نظر نے آ کہ تما کہ

جہان نا خنتیان چُپ چُپ بہار آتیٹی ملانا
 تینا خنتیان کشانہ تینا ارمان تے خلانا
 ولے خوف آن ظالم تا چرک نس غم تا چکا کہ

فریق اینو نی دنیا نا ستم تیان پنان اُس
 گڑادا اُسٹ انت ے پاتینا سینہ ٹی خاموش ے
 کنے یادے زمانہ اے نا پازیب نس کہ پنا کہ

مثنوی

ساقی نامہ

روح ے روشن پدا تہار نٹ دا
 شوق و دنگے ہر بہار نٹ دا
 اُست ولدہ طلب دعا ٹی ے
 خیسن آ رنگ بس نگاہ ٹی ے
 درد بنگ ے احترام نٹ صد
 ڈکھ اسٹ آ مریک شام نٹ صد
 اینو دنیا نزور آ خن ٹی اف
 اے فریبی دا پاک آ نن ٹی اف
 ان تفک درگہ ے برک ساقی
 روح ے تازہ کنا کرک ساقی
 متکن آ جامے کش فرنگی تا
 ٹپ ے تاریخ ننا اتک ہیٹ آ
 کئکے پن آتے کر نی شیکی کل

بلکہ دوٹی برے ہے بلبیل
 مچے اُوغیو پدا ای تقدیر آ
 تھی لپ کس نوا اے زمزیر آ
 ساقی آسان کر نی ماتم تے
 مر بہ کر اُست ننا دا ماگم تے
 تہہ ننا بندغے سرور لیتک
 دا تہار انگا روح ے نور لیتک
 دا بہار آتے زو کمک کر نی
 حاش ے ویلاتا دا سبک کر نی
 اے شراب ے کنف کہ سجدہ کیو
 نیکے یار وَ وطن نا قصہ کیو
 قصہ ے کیو لال زار آتا
 خین آ پٹی آ بہار آتا
 رازے پوہ کیو نے گلاب آتا
 فرق ے زم زم نا دا شراب آتا
 نی شراب سٹ ضمیرے روشن کر
 شامے نی صحب، صحب ے خفتن کر

مستی ے دور ننا شراب ے ہت
 زاری آ جور ننا شراب ے ہت
 تہہ ننا زارے کش کنا پیشن
 دو برے نے نوا خدا پیشن
 نی دا ویل آتا چہرہ غاتے خن
 نحوڑدہ غاتون دوشہ غاتے خن
 پردہ ے ہرف کنتو دنیانا
 کیو بدل نیکی مون ے سیجا نا
 دنیا داری نا بن عذاب آتے
 خن تنک دین ننا حجاب آتے
 خن فریب آتے سیال داری نا
 نالہ ے بن نی آہ و زاری نا
 تینا پیالہ ٹی قید کر کل ے
 دا وطن یار نی خزاں پھل ے
 سینہ ے پاک کر شراب ٹ نی
 دور ے بے باک کر شراب ٹ نی
 کل بہار آک میکدہ ٹی او

ویل و دُرد آک کل نشہ ٹی او
 زوکہ ڈکھ آتے جام سٹی ڈکک
 دا خریدی تے تام سٹی ڈکک
 دو بنگک دوانا ساتی موسم دا
 روتلغاتے دروے پے غم دا
 دا ہتم اُسٹ سنا نشہ ٹی ے
 ہر گڑا اینو میکدہ ٹی ے
 ایت آرام تینا دارو سٹ
 پرکہ پیمانہ ے تینا دو سٹ
 صبر دا اُسٹ ے ملی خوشبو سٹ
 نور تھی پدا کنا روح سٹ
 ایت طاقت کنے زمانہ نا
 نیم حقیقت سنا فسانہ نا

”ولے وطن ناکنے اے باقی نی ہیئت کپیس“

وطن ہشنگے ڈغار مچا دتر مرے دا

زراب لگے وا شار شار نٹ دا جونک تمر

ولے وطن ناکنے اے باقی نی ہیئت کپیس

اسٹ اسٹ آنا خٹنا مونے او حق ناحق

بریر ناز نٹ گچین کرسہ ننا تے کسفر

ولے وطن ناکنے اے باقی نی ہیئت کپیس

دالمہ غاتے عذاب کننگ کے او رزاکٹ

اُرا اُرا غان پھل آ ورناتے دیر ڈوہر

ولے وطن ناکنے اے باقی نی ہیئت کپیس

ہرا مسن تے نی ننگ پاریسہ قوم ننا دا

ہمو وا داسہ سڑک و منجے بریر اوغر

ولے وطن ناکنے اے باقی نی ہیئت کپیس

ہراتے سردار و میر و لیڈر نی پاسہ تینا

دنگا وختے ہمو دوی آن تینا تمر

ولے وطن ناکنے اے باقی نی ہیئت کپیس

پابند نظم

”کاوانے آن“

کیوہ رخصت ای نما خلق او دا گلشن تے پدا
 سُرُمی آ نا خمارا خیسن آ خن تے پدا
 اے کہ نا دیدار ستو ملا کنے وخت نس صنم
 خواپرہ داسہ ای طوبے آ ہمون تے پدا
 ای کہ پردیس ے دا لائک ہران تنکن ہر
 الوہ اینو ای دیگر نا دا خفتن تے پدا
 ساجیک داسہ تہو اچ خلق سنا بخت ے کنا
 مہر سنا گوش و زباد ہم تو نما خلق آن انا
 داڑے نفرت و حسد نا بیرہ گیا کو صنم
 زار بشخو کا خرین آ کنکے پھل آ کو صنم
 کنکے ارمان ے کنا پھل زندگی داڑے انا
 بے سبب شاد آ کنا ہر بادوی داڑے انا
 اُسٹ ے ٹکر کیوہ ای خفتا اونا مونے فریق
 الوہ ریک و جبل نا دا ای چلتن تے پدا

سانیت

ای صحرا وُ جنگل دراف وُ تملار نٹ
 نا خوشبو تا رند نٹ کریٹک سفر ای
 دا خلقی گدان آن محل آتا شار نٹ
 اسہ دید اکن نا کہ مسوٹ بدر ای
 ہمو کل جاگہ تے پٹاٹ نیکن
 ہراڑے نی ملاسہ کنتون دلبر
 اسیکہ برک دھڑکن آتے کنا بن
 ہمہ **سیل** ننا موسم نٹ اُست ے خاخر
 ای مایوس افٹ نہ کہ دم دروک اُٹ
 خلوٹ پند نیکن اسہ پین عمر نُس
 ای طوبے اُٹک نا ہے نا گنوک اُٹ
 ای دم کشرہ ایچ اگہ ملپ نا ڈس
 نے صحرا وُ جنگل دراف آن کشوٹ
 نے نا شار ای کوئے کاف آن کشوٹ

آزاد نظم

”وخت“

استون نا

دو نیمہ

ای تینا کرسی آ تو لوک

نظم سے ٹی اختہ اسٹ

وخت بنا سر حال سے آ

خلق بنا سر حال سے آ

نظم لکھسہ

یاد بسک ہرندارہ خلق بنا اے

دور بنا اے

یاد بسر

ریک و پٹ آک

ملک ولٹ آک

یاد بسر

نثر الدین نا بگ و اُچ آک

یاد بسر

خلق سنا باغچہ خاک ہم

یاد بسر

کل کنے اے سنگت آک ہم

یاد بسر

رنگی آ اے موسم آتا

سادہ انگا بندرغ آک کل

یادٹی دایا دہم بس

اسرہ او شوخ اخس

خلق سنا پیرانگا ورناک

یاد بسر دیک ہموکل

ای وچلو

ابک و جاگو واپرک

تیرمہ نانیمر وچ سٹی وا

خلق سنا نا وڑناخ آ

دیتیکن وارم کرینہ

پاچہ تے چٹ سسے ٹی سخت تفسہ

تینا شلو آ آتے سنگت

اف کرسہ
 تسونا پد امزن
 وا کرو آتیاں ہموکا
 چپ خسانہ اسہ جاہ
 ساعت نسے ناتیر متنگ تور سیفیکہ چڑی تو
 خلق ننا پیرا نگا ورننا
 ~ پیرا ڈر محمد ننا اے
 ترند مر سہ
 خار کرسہ
 وا چڑی ے تہوٹی او چرخ تر سہ
 باوا غاتا پن تیٹ
 چار ہنین او سخت او سنگت
 لوز پار یکہ ننے
 نن خلیس آن او نازو زو
 ایلو کنڈ ان
 پیش تمانہ وانرانا ہموکا
 یاد بسردیک ہموکل
 یاد بسردیک ہموکل
 ای و جی جی ٹاک نیمروچ یٹ تینا سائیکل تازی آ

تروک و کوٹخ گلوتا

یاردزنگ کن اتانہ

ای راہی آلٹ ننا چاری گری کرسہ ہراٹا

خواجه ناگیر آ، واجی جی

تینا کٹ ے

پینگنا پالیزنا کوٹخ و گلوتیان پُر کر یکہ

ساعت نَسے ناتیر منگ تون پیرامیم خان ہم

باز نالٹ تون پیشن مسکہ کڈ آن تینا

بد دعا کرسہ ننا کنڈا کر یکہ گام زوزو

نن اونا اڑز آن ہموکا

کوٹخ آتے بڈ کرسہ

سائیکل آتے سوار مرسہ

پیڈل آتے زور خلسہ

مون کرینہ کڈ نَسے کن خالی اووا

یاد بسردیک ہموکل

یاد بسردیک ہموکل

صحب ننا پاس آ غلیل او

نن چدوتون پیشن تمانہ اراغان

میر آغا محمد ناباغچہ ناکنڈا نن اتانہ

انت چک کس کہ خنانہ
 خلکنہ اوڑا نشانہ
 او خلیس آن تینا گرد آتائے اوکان مڑا کہ
 ترسہ ہکل رم کر یکہ
 جوان ددیفیکانے
 ڈونک خسا کہ نارندٹ ہموکا
 یاد بسردیک ہموکل
 یاد بسردیک ہموکل
 چاٹڑائی نن تیٹی وانن
 خلق ننازیز ادا سہ جاہ
 خلق ننا کوٹی تا خیرے
 کل اوارمی ٹی کرینہ تینو ٹیلو
 رم وڈرا کا
 کوک اوہکل تیان نناوا خلق خواجہ
 لُمہ غاتے ترندمرسہ
 چپ کرفنگ کن نناوا
 تینا کوٹی ناوا منج آن
 زور آن اوہکل کر یکہ
 تینا گٹ ہٹ او خلیفیکہ ننے وا

یاد کر سہ وخت ننا اے دیتے سنگت

خیال بسک مچے تینا

تینا ورنائی ناسنگت

تینا دا پیری ناسنگت

اسرہ اے خلق ننا پیرانگا ورناک

تینا اے پیری ٹی ہم او

دے وُنن بس رم کریرہ

وادد یغیرہ وانکوا نگا شیطان آچناتے

کوک کریرہ

تسرہ ہکل چناتے

خلکرہ چہمانٹ زور آن

گٹ ننا غر آن سنگت گپ کریرہ

تینا پیری ٹی اوورنا اسرہ دوست

داسہ ناداد ورننا وا

بندغ آک نن

دے وُنن بس بندو کوٹی سے ناکرسی آہرین تولوک سنگت

نہہ ترندو ہیبت دوئی آن بریک

نہہ ہرے نینٹی داسہ سیگ پین ہم

بس دماغے بارن انگا

ہور کوسنگت پاٹنگا وا

پہنہو کاغذ سے آ بس

خلق سنا پیرا نگا ورناتے تینا اے یاد کینہ

یاد کرسہ اوتا وخت ے

اوتا اے شادا نگا دے تے

بندا نگا دا کوٹھٹ نن

کرسی آ تو لوک تینا

چپ چپ خاموشی ٹ بس

کاغذ آ تا دا تو ارے

گندے سیاہی تا تینا نن

نظم لکھسہ

شعر نفسہ

ساہے تینا باہفونک

اندا کرسی آ تو لوک

نن انونک

نن کہونک

مسمط معشر

اُسْتِ خن تیان ارف ے اونا انت تقدیر فیصلہ تسک
 زندگی مس بہار اونا یا زندگی دھوکہ او گلہ تسک
 سرمہ خنتے ٹی تا زرین ے یا باسر دیدہ غاک دلبرنا
 گئوش ہمسرک نا نصیب ے تا توش ہرنے یا اودے خاخرنا
 خنک گلوئی مسرک ولدہ اُسْتِ ے چپ چپ جواب تسروا
 اونا مہر آتا وام دار اُس نی ماتمی خنک اونا اسروا
 جوڑتیا اس غزل ہرانا وا مسونو جوڑک داسہ اے تلتل
 اونا نئیٹی رسم ننا زنجیر کپک او داسہ شوقیو پاہل
 اونا دروشم سے دا حقیقی او راز داتے ٹی یا او ڈکانے
 خنک انت نس خنانو پارینو اُسْتِ باور کرینے اوغانے

اونا ناز و اے نخرہ غا لہجہ بیوسی عاجزی نا آوازے
 بنگو کا غم تے او کہ دنیا نا اینو تینا او تینٹ ہمزے
 اے کہ بنتو کا ہیت ے کسے نا اینو تصویریتون گپ کیلک
 زندگی نا سہولت آتیاں ہوش ے نا یادیتون چپ کیلک
 خوف اکن ننگ بنا اُرا نا او دفترے عشق بنا ملک چپ چپ
 صاف بنا پاس آرب ے مارک اونیکے تسبیح تے وا بٹکچ چپ
 وخت کس او ہیت کپلک نثو وخت وخت بے وجہ چڑک گودی
 وخت کس او مہرٹی بنگلک وا وخت وخت بے سبب مڑک گودی
 اونا بے تایمان لکک دا زندگی آن او پریشانے
 خنک انت کس خنانو پارینو اُست باور کرینے اوغانے

حسن سنا تاج کاٹم آتیا خنک بالاد مٹی خلوک اسر
 پرک آک دیدا کن چراغی آ عمر نئے آن واسلوک اسر
 یادے اظہار نی کریک تو فخر مٹی او ہرا شبا بے وا
 دانہ دانہ کرے تینا ہورتھ ناتروک انگا اے گلابے وا
 عشق سنا انت جواب ملا کہ او نا مہر آتیا کہ خوش الو
 نی کلو خاک سنا کریسہ انت او نا شعر آتیا کہ خوش الو
 تول کتو کا نا وفاتے او دور سنا رنگی آ چغین آ تو
 عرش ے دنیا نا خلکس خنٹی رشتہ تھتو کہ او زمین آ تو
 تینا اے وخت سنا خدائی آ فریق ہر داسہ او پشیمانے
 خنک انت نس خنانو پارینو اُست باور کرینے اوغانے

مصرعہ ”خنک انت نس خنانو پارینو اُست باور کرینے اوغانے“ دانش مینگل نا نظم آن
 تضمین الگانے۔

”کنے شمار وڑتو“

وطن اس تینا وا اے تیناک الور
 ہراتے دسیسن اے پھلاک الور
 نی اسوس ہموڑے نا مہراک الور
 نا خن تیٹی مالو نا سرماک الور
 کنے شمار وڑتو نما شمار وڑتو

نے یادے اانا وا ریکاتیا نن
 کرینہ محل جوڑ نمباتیا نن
 گیابیہ دوتے نی مش تے تخاسہ
 وا چٹ تسونا مش تے ڈکھ آتیا نن
 پدا انتو ای دیار آ کہ بسوٹ
 نی الوسہ گودی اے ریکاک الور
 کنے شمار وڑتو نما شمار وڑتو

بہار آتا شام ے ہے وا بہشت ے
 چراغ ے وا طوبے نا مجلس کرینہ
 کہ تینا نزوری زمانہ نا اڑز آن
 اُمیداتے چلتن نا خن تے تقینہ
 ولے اُسٹ ٹکر کنا مس خنائک
 نا یاداک اسر، اے وختاک الور
 کنے شار وڑتو نما شار وڑتو

ہتم ٹی تا مالو نا خوشبو اوار اس
 نا رنگاک اسر کہ زیے گندار اس
 اے ظالم جہانٹ فساداتیٹی ہم
 کہ نا حاضری ٹی دا اُسٹ ے قرار اس
 نی اسوس کہ نوشکل وڑاکہ فریق
 ای دا جار بسوٹ نا رنگاک الور
 کنے شار وڑتو نما شار وڑتو

نظم معریٰ

زندگی تو روان ے اینو ہم
 زند ننا دے وُ تک سلتورک
 عشق ے دسکان دیر تنگ اُٹ
 ہاں ولے جڑتے نم اف داسہ
 دا کہ پن آک رنگ ے اڑسیفیر
 ایکہ موسم بتو پدا ولدہ
 نہ تہو نُس پدین او سنگت بس
 نہہ کہ سیجاس تیخ او داڑے وا
 کل عذاب آتے دڑد وُ ویل آتے
 نا انگ آن گڈ مولا ایس
 اُست ننا شار مس ویرانہ
 روح صبر وُ قرارے گوبا ہم
 خنک الار ہیت ے راز آتا
 نہہ کہ سرحال پے ردا اُست آ

کئکے سلتو جہان مالو نا
 نہہ کہ تہٹی او نہہ کہ پیشن دوست
 وخت نس الا کئے کنا وس تو
 ایکا دنیا انکا کہ تیزی اٹ
 دا تو دستورے زندگانی نا
 اف سلوی اصل کسر تیٹی
 رسم و دود آتے ولدہ ارفیٹک
 ای دا راج و زمانہ دنیا نا
 لگفیک چراغ ے ولدہ ای
 ہاں ولے روشنی بدل اسک
 وخت نتو گام کرسہ دے نس ای
 زندگی ے کریٹ خمب آخر
 بس روان اٹ روان ے زند ہم دا
 ہاں ہمو دے و نیک افس بس
 افٹ ای ہم تو داسہ مالو نا
 نی بدل ہم تو مسونس یتاوه

”سلام ے نر مزار انگا شہید آتے“

وطن نا بیرک ے بڑا کریرک او
 دلیرو خاک اکن غازی دریرک او
 ننا اُسٹ آ تیٹی زندہ ہریرک او
 دا بیت ے ہر بلا تیان ڈکارک
 وطن نا ننگ اکن مش تیٹی تمارک
 تینا دشمن تے او سیم آن ہڑسارک
 سلام ے جاں نثار انگا شہید آتے
 سلام ے نر مزار انگا شہید آتے

شہیدی سر فرازی نا وا آغازے
 شہیدی حق ننا اولی کو آوازے
 شہیدی سہب ننا سگت نشانی ے
 شہیدی قوم کسے نا زندگانی ے

شہیدی راج اکن احساس نئے بلو
 شہیدی نسل نئے نا ترجمانی ے
 شہیدی شرف نئے ذات و وطن کن وا
 شہیدی رنگ ے عظمت نا کفن کن وا
 شہیدی تو دلیری نا گواہی ے
 شہیدی مژد نئے نا استخوانی ے
 شہیدی جذبہ سے غازی آ ورن کن
 شہیدی فخر نئے راج و وا دنیا کن
 شہیدی درس نئے نادانہ ایلم کن
 شہیدی عزت نئے کنگہ فقط نم کن
 شہید آکو چمن تے رنگ تر فوکہ
 سلام نئے پر بہار انگا شہید آتے
 سلام نئے نر مزار انگا شہید آتے

وطن نا آبرو عزت شهید آکو
 ننا ہستی ننا دلت شهید آکو
 شهید آکو کہ مسر صدخہ بیرک کن
 شهید آکو کہ تسر کاٹم ے حق کن
 شهید آکو محافظ خاک و دھرتی نا
 ملاح آکو کسر منزل و کشتی نا
 شهید آکو نفس آزادی نا ملک
 شهید آکو یزید آرام نئی الک
 شهید آکو کہ کس محتاج اف سنگت
 شهید آکو کہ بشخانو ننے ہمت
 شهید آکو کہ طوک ے لُخ ٹی شارہ دا
 شهید آکو ننے آسودہ خوارہ دا
 شهید آکو اُرا تے تینا الارک
 شهید آکو دا سم تے اُست آ ہڑسارک
 ننا پگہ کے تینے خاک کریر اینو
 سلام ے جاں سپار انگا شهید آتے
 سلام ے نر مزار انگا شهید آتے

ہم نے پان تینا نن ہرا شرم اٹ
 اے دھرتی نن قرضدار اُن شہید آتا
 تینا مطلب تینا دنیا اتون اختہ
 ہراکا نن وفادار اُن شہید آتا
 وطن نالہ خلیکک نن وا خاموش اُن
 خدا خنٹی گنہ گار اُن شہید آتا
 شہید آتا دا قبر آتے سلام ے وا
 سلام ے ہر شہادت نا دا جام ے وا
 سلام ے لُمہ غاتے کل شہید آتا
 سلام ے باوا غاتے کل شہید آتا
 سلام ے ہاں زمیں تو رشتہ غاتے تا
 سلام ے وا محبت جذبہ غاتے تا
 سلام ے فکر و سوچ آتے شہید آتا
 سلام ے ہفت پُشت آتے شہید آتا
 ہرا خل تے فریق ہم ترک زینت
 سلام ے اے نگار انگا شہید آتے
 سلام ے نر مزار انگا شہید آتے

نى تاريخ ے هم دا غلط کر نوشته
 گدان وُ دا محل آتے کر نى وا مش تا
 تینا زور وُ ظلم نٹ ننا حق ے پل نى
 ننا لال آ ورناتے سم تے ئى خل نى
 ننا دا قصورے کہ انت ے بلوچ اُن

ترف مرکز آتے نى تعليم ننا بر
 ننا تیل وُ گیس وُ دا خيسن تے نى در
 ننا هست وُ مال آن قارون نى مر
 ننے هر گرا غان محروم نى کر
 ننا دا قصورے کہ انت ے بلوچ اُن

ننۛ ایت ٹیکسی وا ایلیم تا جون ۛ
 بلوچ آتیا بٹ بلوچ آتا خون ۛ
 تینٹ رم گوادِر وَ سائندک اکن نی
 ننا ہڑس ریک آتکن بس نی مون ۛ
 ننا دا قصورے کہ انت ۛ بلوچ اُن

ننا سر زمین آن ننۛ کر بدر نی
 ننۛ گند ایتک مدام بس دتر نی
 نی آرام کر وا بلوچ آتا خاک ۛ
 کرف پے وطن تیٹ ننۛ زند بسر نی
 ننا دا قصورے کہ انت ۛ بلوچ اُن

دوی وَ ننا نی تواری آتے ڈم ایت
 شہید آتا پاک آ مزار آتے ڈم ایت
 نی پلوتے گودی تا کر تار ظالم
 نی معصوم آ پھل وَ بہار آتے ڈم ایت
 ننا دا قصورے کہ انت ۛ بلوچ اُن

مسمط مثلث

شاخ ننا گر پھل تما اوغیوہ ای
 باغ ے بلبل تینا الا اوغیوہ ای
 پرک اس تینے کہ گوبا اوغیوہ ای

زند کسے خوار کے گر خیر نئے پھل
 بخت ہم بیزار کے گر خیر نئے پھل
 خنتے دنیا کسے کشا اوغیوہ ای

اچ مفک گر اوغنے کسے خزاں دا
 شوق نئے آن پد بٹے کسے خزاں دا
 گر ہتم ٹی کس اوغا اوغیوہ ای

غیر ننا دھوکہ تیا ای اوغیر اچ
 مر ننا دوشہ تیا ای اوغیر اچ
 کسے رینے اونا سیجا اوغیوہ ای

مسمط مربع

کوشہ غاتون چمکلیہ بر کنے آ بر ملا
 خن تیتون نی کجلیہ بر کنے آ بر ملا
 دو تیتون نی تلملیہ بر کنے آ بر ملا
 حسن ستون نی زیملیہ بر کنے آ بر ملا

درد ننا سیلابے اینو بر کنے آ زیمیلو
 سینہ غا تیزابے اینو بر کنے آ زیمیلو
 بلبل ہم بے تابے اینو بر کنے آ زیمیلو
 پڑاغاتون ولولیہ بر کنے آ بر ملا

مسونو دیوال دا خنک ہر کسر دیدار اکن
 دے دسینو کنگے دا تنک ہر کسر دیدار اکن
 الپسہ تیاوہ نے ہمسنک ہر کسر دیدار اکن
 شال ستون نی بخملیہ بر کنے آ بر ملا

ال نی گودی شک ے داسہ بر کنارخصت ے نی
 نی بتوس دا خنک بفاہ بر کنارخصت ے نی
 گر کنے تینا نی پاسہ بر کنارخصت ے نی
 گودی اے نی نوشکلیہ بر کنے آ بر ملا

”نناتینا بلوچستان“

ہرادے بندرے بگیٹی
 ننا آئل نا اے گٹی
 ہرادے اے وطن پابو
 کہ نس محراب ننا تنغ ٹی
 ہرا مس اے وطن پابو
 ننا گٹ و تار آتا
 ننا اے شاسوار آتا
 شہید و نر مزار آتا
 ہرا دو سرمئی پٹ آک
 چراغی آ نگار آتا
 ہرادے اے وطن پابو
 کہ نس جنت بہار آتا
 ہرا مس خاک اے مولا
 کہ انپک اچ ننا اُست آن
 ہرا مس اے بلوچستان

ہرا مسر اے دستار آک
 بلوچی آ اے کردار آک
 اے غیرتی آ سردار آک
 کبین ازگا اے گفتار آک
 ہرا مسر بلوچی آ
 ہمو وعدہ و اقرار آک
 ہرا دو اے ننا ہستیک
 ننا مش تا اے انبار آک
 تلار حاش آتا تل تیٹی
 ننا زرخیز گلزار آک
 ہرا مس مخلصی ڈے نا
 ہرا مسر اے غمخوار آک
 ہرا مسک ننا مجلس
 ننا مہر آتا اے دیوان
 ہرا مس اے بلوچستان
 ہرا دو زک و ایزک آک
 نحوا تا دیک ہرا مسر
 خرو و اے شتی کرنوک

وا دوتا سیک ہرا مسر
 ہرا مسر کرو بگ آک
 گدان وَ وا اے گندار آک
 ہرا مس بانسری وَ چنگ
 شوان آتا اے شوکار آک
 ہرا مسر ہلو ہالوک
 ننا اے بلہ غاتا وا
 ہرا مسر لڈے لاڈوک
 ننا اے پیرہ غاتا وا
 اے ماضی مسونے سنگت
 ننا اُست آتیا ارمان
 ہرا مس اے بلوچستان
 ہرا مسر ننا مہر آک
 سخاوت اے ہرا مسک
 بدل مسن نن انت ے دن
 ثقافت اے ہرا مسک
 کرینہ جی تیتے سنگت
 محبت اے ہرا مسک

اریرک کل گرڈاک اینو
 فقط نن سلتنن سنگت
 بلوچی آ اے اُسٹ آتے
 تینا نن ملتین سنگت
 ڈُغارے نن بزرگ آتا
 محبت دستن سنگت
 اگہ کہ غور کین عمران
 ننے ٹی اے ننا پچان
 ننا تینا بلوچستان

مسمط مخمس

وطن نا خاک پالن مس پدا یاد نٹ شہید آتا
 ڈغارے ہر کہ خین مس پدا یاد نٹ شہید آتا
 ننا بیرک مرغن مس پدا یاد نٹ شہید آتا
 زرابی دید چہین مس پدا یاد نٹ شہید آتا
 ارادہ پین بسن مس پدا یاد نٹ شہید آتا

شنا کیرہ پدا فخر نٹ تلار آک نر مزار آتے
 پدا نازلیفرہ غازیک تینا شاسوار آتے
 چراغاں کیرہ گودیک ہم اوتا یاد نٹ نگار آتے
 دتر ورناک ٹیکی کیرہ خشک انگا بہار آتے
 دتر جرت نا باسن مس پدا یاد نٹ شہید آتا

ملانو حق سنا وا دفترے خواننده غاک اینو
 کسر شان ایتره آجو سنا آئنده غاک اینو
 شهید آتا پنا جذبہ الیرہ زندہ غاک اینو
 زرابی لگرہ اُست آتئی بشخندہ غاک اینو
 خل نُس سال آتا خلکن مس پدا یاد نٹ شهید آتا

پدا سنج او مہاریک ہر شهید آتا اے منزل کن
 درانی آ اے کشتی تے پدا دیرہ او ساحل کن
 ودی کیرہ شجاع او فکر ہم تینا او قاتل کن
 وا زینت کیرہ قصہ تے دلیر آتا او محفل کن
 وتر دشمن نا پینکن مس پدا یاد نٹ شهید آتا

دا دے نیکن کلو سے ڈیہہ سنا کنڈان اے ورنا
 ہرا بنفک نے غیرت نا سدا آذان اے ورنا
 تینانی اُست سنا لارے اوکش اُست آن اے ورنا
 کنے اڑزے نے چپی کپ بے ایمان اے ورنا
 ضمیر اٹ آتا بارن مس پدا یاد نٹ شهید آتا

ترائیے

”خیالٹ“

کنا خنتا ہمو تعبیر نیتونے
 ہرائی نی اوار اُس کنتو اے دلبر
 کرک تینٹ نی داسہ فیصلہ ے دا
 کنا خنتا ہمو تعبیر نیتونے
 ننا بخت وَ ننا تقدیر نیتونے
 ای نا دوٹی اریٹ ایہن ولے خیالٹ
 کنا خنتا ہمو تعبیر نیتونے
 ہرائی نی اوار اُس کنتو اے دلبر

سلام

ننا خواجہ محمد مصطفیٰ ﷺ نے آ سلام سے
 اے نجم الثاقب و اے مرتضیٰ ﷺ نے آ سلام سے
 سلام سے اے نبی نور العلاء ﷺ نے آ سلام سے
 ننا خنتے گنہ گار آنی تسس نور و برکت
 صراط المستقیم آ ایس اُست سے نا دا عظمت
 حبیب اللہ ﷺ ننا اے دلربا ﷺ نے آ سلام سے
 ننے ماراس نی معراج ننا ہم ن ٹی عاقب ﷺ
 ننے ڈکاس نی واہر عذاب آن خن ٹی عاقب ﷺ
 سلام سے اے امام و مجتہد ﷺ نے آ سلام سے
 مرے اندہ مقدر ٹی سلام ایتو نے فاضل ﷺ
 درود ای پاو نیکن وا سلام ایتو نے کامل ﷺ
 سلام سے رہنما و سربر ﷺ نے آ سلام سے
 ہاں مسوس زند ننا ایہن کمک و حوصلہ نی
 ننا معشر نا دے نا ہم اریسک آسرا نی
 فریق نس پاکہک خیر الوری ﷺ نے آ سلام سے

مرثیہ

”شہید اکرام مینگل“

چراغ سے نور بنا التو مقدر
 تہاری تے کرے تالان جمر
 ہشا دا علم بنا کہ تحت سے خاخر
 سلو کے قافلہ وا اف رہبر

وسیلہ نس بنا علم و ہنر نا
 او اسک رہنما برکت کسر نا
 کمک و حوصلہ اسک سفر نا
 بنا او علم بنا اسک سمندر

بدل اسک محبت نا وا اکرام
 خلوص و مہر و شفقت نا وا اکرام
 مثال اسک شجاعت نا وا اکرام
 او اسک علم بنا طاک انگا اسپر

ارے شتک انگا بالاد او نا خنٹی
 اونا خنٹیان اسک نور تنٹی
 مرے پرک تہار انگا چمن ٹی
 پدین انگا او اسک تنکے دیگر

شعور و آگہی کن خوار اسک
 وطن نا روشنی کن خوار اسک
 ننا دا زندگی کن خوار اسک
 ننا اسک زباد و مسک امبر

وطن نا پگہ کن ناشاد نس او
 کبین آ فکر نی آزاد نس او
 ننا دا نسل بنا استاد نس او
 گواہی ایٹک اونا دا دفتر

قلم نا نیام سٹی بدخواک تمار
 تہوے علم سنا او چپ ہٹسار
 ہمو آدینک ے راجی آ او پرغار
 ہرا اس خیرخواہ اوتا کہ ہمسر

مفک پورو دلو تاوان سے دا
 مدام اُست آ تیا ارمان سے دا
 دتر کنفک دلو عنوان سے دا
 امر مخلص کہ ڈیہہ نا پا ای اُوغیر

نصیب نٹ کیس اونا جنت ے مولا
 اجر ایس اونا عظمت ے مولا
 خناسک نی اونا ہمت ے مولا
 اصل مایوس کچک تیانہ نا در

دا بلوچستانے داڑے مہر ننا گفتار ملک
 دا بلوچستانے داڑے شام نتو استار ملک
 دا بلوچستانے داڑے بلسم و گندار ملک
 دا بلوچستانے داڑے بزغر و بوتار ملک
 دا بلوچستانے داڑے کاٹم آ دستار ملک
 جی بلوچستان ننا دا جان بلوچستان ننا

بر نی نوشکے آ ننا دا نجملا خیسارے خن
 بر ثقافت نادیار آڈاک ننا سہبارے خن
 بر نی چاغے آ بلانوش نا مزارے کر دعا
 بر سلیمانی آ مش تو راسکوے خن نوا
 بر نی ریکوڈک ننا دا پیتل و خیسن تے خن
 بر نی خاران آ نواب نا قلعہ غے تاریخی آ
 بر نی واشک آ شلابی آ الار آتے ہرک
 بر نی نوکوٹھی نا دھاتی آ خزاناتے خنک

سرزمین ۽ مہر و مابت نا ننا تفتانے با
 لولو آ سائندک نانی گوہر و پیہن تے خن
 بر نی آواران آ دریائے دا ہنگولی آ ہر
 نی شجرتے ماشکیل نا یار مکتومی آ ہر
 گل زمین ۽ تربت و پچگور ننا دلدار با
 مچگدک و آرگ ۽ خن موسم ۽ آمین ائی
 کچھ نئی سسی نا دسکہ عشق ننا آثار ملک
 جی بلوچستان ننا دا جان بلوچستان ننا

بر نی ذرخیز آ ڈغارے سوی و بگٹی انا
 خاکیا دا فرش نئی نی خزاناتے ننا
 بر نی کولو آ کہ درگاہے تاواکالی نا خن
 سرمائی پنج آتے خن نی زیلا بارکھان انا
 گوہر آ گوادر نا بر نی یار بندرگاہ غئے وا
 حب انا دریائے خن نی برگڈانی ساحل آ
 بر نی خضدار آ بہشتی آبشار آتے خنک
 بر نی وڑا معدنی آ کوہسار آتے خنک

بر قلات آ وادی ے خن نی صنوبرتے ننا
 بر خنک حاش و تار آتے ننا سوراب انا
 خرونا مَنگُ پُچرے بر میوہ نا باغ آتیا
 گوشہ ے گوڑاخ تاخن نی دشت ننادامان ے بر
 بی بی نانی نا مزارے، چشمہ غاکو وشت سٹی
 دا ندارہ تے خنوسک مچ یا بولان ے بر
 بر نی ڈھاڈر آ کہ نے حانی انا دیدار ملک
 جی بلوچستان ننا دا جان بلوچستان ننا

بر نی سبی نغے بلوچی دود و رسما تے خنک
 بر نصیر آباد ننا شادا پیئے ننتون ہرک
 بر ڈغارے خن اُستا محمد انا گلزار انگا
 بر نی ٹیپل آ کہ داڑے مندر آکو وخت انا
 بر نی برنچ ے زمستان ٹی خنک زیارت ننا
 بر نی شال آ کہ نسیم ے داڑے اے جنت ننا
 بر نی کوہ چلتن نا خن بر فیا بالادے وا
 بر نی آماج آ دلیر آتا نا دا بندے وا

بر نی مستونگ آ شمرتے خن ننا فردوسیا
 بر نی سنگت کردگاپ آ سید آتا ہندے وا
 بر نی کیشل نا دیارے خن تلار آتے ننا
 بر کہ شیرجان نا دا پٹے میلا غاتا نی درا
 دا ننا درتی خدایا تنکے دا نعمت نئے
 ننگ نئے پلو نئے دا تنکے وا عزت نئے
 پے ہراڑے پا فریق نی دا وڑو دلدار ملک
 جی بلوچستان ننا دا جان بلوچستان ننا

واسوخت مسمط مسدس

”نی اگہ داسہ بریسه تو بریسه انت ے“

منیوه یار نی ایمان محبت نی اُس
 منیوه دین دعا و دا عبادت نی اُس
 منیوه زند کتا روح نا ضرورت نی اُس
 منیوه دے و کنا نن تا وا زینت نی اُس
 ای ولے داسہ دا مذہب نا پرستار اف اٹ
 ای ہے مست کتا دیوانہ وفادار اف اٹ

ای نے پاریٹ برک کان نیوانے اِل دا
 اِژز و بے فکر خلیسان جہانے اِل دا
 نیک کس نثو مروے نی گمانے اِل دا
 التجا صبر کتا شاد انگا زبانه اِل دا
 اے تمہ ہیت ے کنا قدر تنسوک سنگت
 لکھ منت نے کریٹک نی بتوسک سنگت

داسہ تو پین جہس قید گرفتار اُٹ ای
 پین معصومو پری سے نا زمیوار اُٹ ای
 متکنا دور نا یاد آتیاں ایپار اُٹ ای
 زندگی آن دختہ مہر تمہ دار اُٹ ای
 ای اے ماضی نا بہار آن صنم آزاد اُٹ
 خوار او زندگس کہ تدے داسہ زرس آباد اٹ

وخت و حالات کرے خاک کنا جوڑہ تے
 ملتو رنگ کنا پاک آ وفا مہر آتے
 نی ہم ارفیس روایاتیا پھل گپ آتے
 ایسوسک عشق ے ثقافت نا وانی دود آتے
 داسہ اف جان زمانہ تو بغاوت نا کنے
 حق تفک دور فریق دوارہ محبت نا کنے

ریختی

سکون ے نہہ قرارے یاد سٹی نا
کہ رخسار اشکبارے یاد سٹی نا

اسیکہ ہر کنا حال ے برک نی
نا گودی اخہ خوارے یاد سٹی نا

بلوچی تچ و سینگار آتا نیام نٹ
دا اُست ہر دے تیارے یاد سٹی نا

بروکا وخت ننا خوشی تا سوچ نٹ
ای لگفیک نگارے یاد سٹی نا

وڑک نہہ رنگ نہہ کہ نور خوشبو
زمانہ کل تہارے یاد سٹی نا

عشرہ

”پٹنگ“

ننا سرکار پٹنگ ے خزاناتے وطن نا
 کرامات ے وان سرکار ننا پٹنگ نئی اُن
 جہس ورننا وا پٹنگ ے اُرا کن روزگار نس
 جہس پٹنگو ورنناے اُرا والاک اونا
 جہس وا باوا نس پٹک تینا گودی کہ دد تک
 جہس پٹنگ ے تینا باواے گودی وا اونا
 اسہ ٹولیس داڑے دا وڑو آباد ہرے ہم
 ہرا پٹنگو تینا چند ننا تہٹی وا تینے
 ہرے کل آ وطن اختہ اسہ پٹنگ نسے ٹی
 ای ہم پٹنگ نئی اُٹ نے کنے ہم کس پٹک

ای وَ نِی زنده اُن گڑا انت اے
 عشق ے پیرا تک کفن تیٹی

باگل آک

نی کہ افیس خلق ٹی اے نازلو
 ای بریوک دیرکن
 داسہ مہر آک سلٹو رایٹے
 داسہ تیناک سلٹو رایٹے
 اے دیار آ پدا آنلو
 ای بریوک دیرکن
 نی کہ افیس خلق ٹی اے نازلو
 ای بریوک دیرکن

دشت پٹ ریکاک ہم زیب تسره نیتون
 داگدانک وتاخی آہم محل اسره نیتون
 اے وخت سلٹیو خلق ٹیٹ
 اے درخت سلٹیو خلق ٹیٹ
 بس موسم خراں آنلو
 ای بریوک دیرکن
 نی کہ افیس خلق ٹی اے نازلو
 ای بریوک دیرکن

تیر مئی آن تے اٹ وصل سنا دیدن تے اٹ
 دڑ دج کر یسہ نی پاک انگا واخن تے اٹ
 وارُس اُو غاسہ نی کتو
 وارُس مخاسہ نی کتو
 مہراف مست سنا زیملو
 ای بریوک دیرکن
 نی کہ افیس خلق سٹی اے نازلو
 ای بریوک دیرکن

نی اُمیدا سوسہ ای بسوٹا کہ پردیس آن
 ساہے دالمانت انگا ایسوٹا کہ پردیس آن
 لکھو شعر فریق ای دیرکن
 کیوک مہر فریق ای دیرکن
 داسہ پانوشکل آمولو
 ای بریوک دیرکن
 نی کہ افیس خلق سٹی اے نازلو
 ای بریوک دیرکن

اتبو نیوان ے کنا زند سنا
 اسہ مہربان ے کنا زند سنا
 اونا جتاہی
 کیک تباہی
 اُسٹ آکنا

او تو نما ے کنا شوق سنا
 او تو وفا ے کنا ذوق سنا
 سرور ای ایوہ اونا خن تیان
 زندہ اونا ای دھڑکن تیان
 ایت رساہی
 اے الہی
 کیوہ دعا

ہکتا اریٹ ای ہزار سٹی
 پیو ہرا ای اودے شار سٹی
 کنکن تہارے دا جہان کل
 مس امر زو کنا شمع گل
 نن تاسیائی
 روشنائی
 انتے انا

ارمانک انارک خاک سٹی
 خیسن آ اس او پوشاک سٹی
 دنیا درینے فریق لاڈی ے
 دیرکن تقیو ای تینا ماڑی ے
 انت بادشاہی
 اُستخواہی
 کیوای پدا

اے کننا استارے درینو
 زند ننا آثارے درینو
 خواہ مرگ ے ای داسہ
 کروٹک انت ای مولا
 داڑے وا تنیا

زند ننا ہر عود نئی نس او
 جسم ننا وجود نئی نس او
 اس کننا دین و دنیا

زندگانی نا او مراد نس
 مہر ننا سنجیدہ گشاد نس
 دریرک اودے اللہ

خواہ ای اے زال ے خدایا
 ہیت یا نی زوال ے خدایا
 پوغ نسے دا ہجر اُست آ

دا درد نینا خزانہ نا ثواب کھٹی تو ملانے
کنے لال سات زمرہ دا تراب کھٹی تو ملاے

دا عشق ے نا مراد
پینانے سد لباد
کنے چہرہ پے ہزار نا حجاب کھٹی تو ملانے

غم ے ذات آن ای جتا
روح ے تنیا دن کنا
کنے گوگونس طاک او دا جلاب کھٹی تو ملانے

خنتے غم تا آبشار
زندے نیتو شاد و زار
کنے پت ہم یار نا وا گلاب کھٹی تو ملانے

پردیسی دلبر
 ای زہیر اُٹ زوبر
 بن دادو حال آک
 تنیا تپسہ دا تو سال آک
 پردیسی زوبر
 ای زہیر اُٹ زوبر

استاک گواؤ و طوبے گواے
 ہرن ای زاری کیوہ خداے
 اللہا تینے
 دادو سوالاک
 تنیا تپسہ دا تو سال آک
 پردیسی زوبر
 ای زہیر اُٹ زوبر

فی خوار اُس ایڑے ای داڑے خوار اُٹ
 سال آتا سال ای نا انتظار اُٹ
 کیرہ وصاحت

دادنیا والاک
 تنیا تپسہ دا تو سال آک
 پردیسی زوہر
 ای زہیر اٹ زوہر

نے یاد کیرا بنگلڑی تاشور آک
 لیلی ناہیت آک لیلی نامہر آک
 نے آمریر سر
 فریاد و نالاک
 تنیا تپسہ دا تو سال آک
 پردیسی زوہر
 ای زہیر اٹ زوہر

بسکہ فریق نے اللہ گمارے
 الانسک نی تنیا دیارے
 نے مارہ بر
 نادوست و سیالاک
 تنیا تپسہ دا تو سال آک
 پردیسی زوہر
 ای زہیر اٹ زوہر

ہرہیت آن سعی اُس
 نکلے اونے پارے
 خزاں ٹی ہتم ٹی کنا حالے اندا
 بشخندہ ے اے جوڑتا کنا، دنیا پلا

غم تے گیرام کرینہ نے زرس نن خنانہ
 نی کہ الاس اناسک اُس تے ملا بہانہ
 اُس تے ہڑدے ننے
 اُوغفک نیکیے دوست
 ڈکھویل آتو بس دے تے گدریفیو ہ ای تینا
 درد بے دوا او
 زندگی خریدینے
 خزاں ٹی ہتم ٹی کنا حالے اندا
 بشخندہ ے اے جوڑتا کنا، دنیا پلا

شوق خوشی تا اے وخت نیتوانا دوست
 غزل لکھانٹ ای مہرٹی ناپنا دوست
 داسہ شعر آتا ہر
 بند بند پٹی ے
 ہڑدے یاد آک ناپا لفرہ دیدے خنتا
 ناپا یاد آتا لشکر
 کنے اُوغفینے
 خزاں ٹی ہتم ٹی کنا حال ے اندا
 بشخندہ ے اے جوڑتا کنا، دنیا پلا

سوج کیسہ ننانی مچے اُست جم مریک
 دانے پاکہ نادید ہراتم مریک
 اندا امیت ٹی
 زندے اُست کنا
 ای خنیو خنتے نا اُست نادر دم مرے پدا
 فریق ے جتائی نا
 زندا آن بیٹینے
 خزاں ٹی ہتم ٹی کنا حال ے اندا
 بشخندہ ے اے جوڑتا کنا، دنیا پلا

ہر جاگہ مہر آتا خزانہ پٹیپہ
 اُس تے ناسکو ناکھانہ پٹیپہ
 بخت ننانیتو نے آسمان آپٹیپہ
 خن تیا خن تیا
 صدخہ ناخن تیا
 ای ہریٹ ای ہریٹ
 صدخہ ناخن تیا

نائے کنا ہر خوشی نے آہریٹ ای فدا
 ہر صحب نائے بہ نی ہر شام ہرے نا پنا
 کنے ہر ساعت دن تنیائی نامحسوس مر یک سال تو
 نمایا د آتیبی دازندے ای تد فوٹ امر ہجرینا
 بخت ننانیتو نے آسمان آپٹیپہ
 خن تیا خن تیا
 صدخہ ناخن تیا
 ای ہریٹ ای ہریٹ
 صدخہ ناخن تیا

دا ظالم انگا جہان چندی تا اُست ے اُشا
 باز ے رواج آک پلا باز ے مقدر پلا
 مر ے گر عشق پاک منزل ہم آسان مریک خلیہ نی
 مگر پت کپہ نی دادورٹی کسے آاے دلر با
 بخت ننانیتو نے آسمان آپٹپیہ

خن تیا خن تیا

صدخہ ناخن تیا

ای ہریٹ ای ہریٹ

صدخہ ناخن تیا

نا جا گہ ے اُست ٹی ای ناہریٹ مرکنا
 ہمدومرین ای وُنی منزل اسٹ ے ننا
 کنے اندا غم ے اُست آک اسٹ انت ے جتا مسون
 خدا غا ہرزرس نادان فریق خن تے آن نی مر مفا
 بخت ننانیتو نے آسمان آپٹپیہ

خن تیا خن تیا

صدخہ ناخن تیا

ای ہریٹ ای ہریٹ

صدخہ ناخن تیا

نما معصومیت جوڑ کرے دیوانہ نماکنے
 کہ ناشوخی ادا تیبٹی واروار
 ملاس خداکنے

ہیت کر یسہ جوڑ تیان نا پھلاک ریزا تمارہ
 نی کہ مخاسہ دنیا نا کل ساز آک نیتو لگارہ
 کرے غافل ے دنیا
 نما اندا صداکنے
 کہ ناشوخی ادا تیبٹی واروار
 ملاس خداکنے

ای کہ ہراٹھ خن تیبٹی نا حیا نا ساغر بروا کا
 نی کہ ہراسہ اُسٹ کنا دا خوف آن دھڑکن پرغا کہ
 درے عشق سنا ندہب ٹی
 نا اندا نگاہ کنے
 کہ ناشوخی ادا تیبٹی واروار
 ملاس خداکنے

خدا گواے ای نے خناطہ دنیا زبیا لگا کہ
 افس نیتو ملاطہ ای زہیری اوکان ودا کا
 برے خواوہ ای داسہ نما
 زان ے قضا کنے
 کہ ناشوخی ادا تیبی واروار
 ملاس خدا کنے

کنار نگینہ کرّو، ہموخن تا خماری
سعی اف کننا حال آن داسہ ننگو تہاری

کنناخن تا او دیدہ
بفک داسہ عید آ
اوغک اُست شہیدا
کنے آن خفاے
کناروح آن جتاے
کننا بپک صداے
کنے الا انابلس کروٹ آخر پچارای
سعی اف کننا حال آن داسہ ننگو تہاری

ہراس ننا رشتہ
ہمو عشق ے گزشتہ
کرے کل ے او مش تا
کنے طاک کرینے

کنا اُستے درینے
 آخر پھل خریدنے
 مدان ہرنے قدم تے کرے کتو ہشاری
 سعی اف کنا حال آن داسہ نکلوتہاری

مسوس نی کہ اننامی
 خلیو سوچ مدام ای
 کروٹ دننا غلامی
 انازندنا شیشہ
 مسک بند در پیچہ
 بروں یاد ہمیشہ
 متوانتے نصیب بٹ فریق اونا اوارى
 سعی اف کنا حال آن داسہ نکلوتہاری

دغابازسے اے دغابازسے
 نورختنا کنادغابازسے
 ہرغم سے ایتک پاک کنانازسے
 دغابازسے اے دغابازسے

اوناداد تے ای خنتا تخیو کہ گچین اودے خنک دا کریر
 اوناپنا کیو ای کل زندگی سے دا کل ساعت آک اونامریر
 اُست نَارشتہ تے اوڑ تو گنڈ انٹ ای
 اخدر کہ ستم اوڑ کے قربان اُٹ ای
 ہرغم سے ایتک پاک کنانازسے
 دغابازسے اے دغابازسے
 نورختنا کنادغابازسے

الاٹ ای دنیا سے بسوٹ ای اوڑ اتینا ساہ اکن پردیس آن
 پلونا گودی او ہستی حیانا او کیک سترہم واکنے آن

زندگی سے مدام غم تاجا گیرائی
 عمرے بندی ننا اونا تصویرائی
 ہر غم سے ایتک پاکہ کننا ناز سے
 دعا باز سے اے دعا باز سے
 نور خنتنا کننا دعا باز سے

دھوکہ دعا توں نابندہ نوازی کننا خنتیا قرآن اودا
 کافر مریوای کہ ناپاود دعا باز واکل کنکے ارمان اودا
 ناپنے دافر یق ^{سلیحی} ٹی تایت کرے
 اونا ڈکھ آتیٹی اُستے شابیت کرے
 ہر غم سے ایتک پاکہ کننا ناز سے
 دعا باز سے اے دعا باز سے
 نور خنتنا کننا دعا باز سے

ای پردیس یا وطن ٹی
 تولیو خاک یا چمن ٹی
 ساعت نس ای ہم تو ہمراہ
 متنوٹ داڑے تنیا
 کتھو زکرے نا کرینو دا چکاک اے زیبا
 صحرا صحرا تالانو نا یاد آک اے زیبا

جاہ نس گوارخ سنبھل تیان
 جاہ نس خلقی آمل تیان
 وارس تینا نوشکے غان
 وارس خاکی طوبے غان
 بسر کتکن شوخہ نا دا رنگاک اے زیبا

اُسْت آ بسر ولدہ تنک
 شوخ آ طوبے نا دیدک
 خنتا مجلس صاف اسکان
 غم تے بناسہ نی اُسْت آن
 کتو خوندی او دسکا نا مہر آک اے زیبا

درد نس بشخانو بے سیگ
 یاد نس الانو بے سیگ
 تغ تے خنتا پریفیر
 افک بخت نٹ فریق مہر
 اُسْت آ تحریرو نا کل دا دُرْد آک اے زیبا

آخری شام لیلیٰ آخری شام لیلیٰ
 زوبہ رخصت ۛے کنا، کنا گلغام لیلیٰ

تالان ارمان تے انتظارے کنا روح لیلیٰ
 چار کلام خیر سنا تھو کو نی بر زو لیلیٰ
 نیکے دعاؤ لیلیٰ

شوق ارفینے کنے دوست نما دید سنا بہ
 تاب اف کیو ای انتظارے پدا عید سنا بہ
 دابس وفاؤ لیلیٰ

نا دا مہر آک نوا دوست کنا یادا برور
 ہجر سنا دے تا تہو تیٹی دا زیاد اتور
 دڈدے دواؤ لیلیٰ

آخری بیل ے نھکو پاٹ ہرادے لیلیٰ
 قاصد اف وخت ای اناٹ ہرادے لیلیٰ
 دا کل سزاؤ لیلیٰ

اُرائک تینا دولت ے ای وخت نس
 اونا تصویر سگت پیش تما

تروینیک

زندگی نا گمان آن بٹک سنگت
 بش مریوہ پدا ای نا گمان آن وا

مہربانی کو دا کنا رب ننا

گناہ تیان ورنائی نا پد ای
 تخانٹ اُست ائی جنت ے دسکا

محمد ﷺ نا اریٹک اُمتی کس

نزور داخس ای اُست آن مسونٹ داسہ
 کنے خوف ے خنکتون نا ای کسپر

اگہ بسوس بریسک اندری سنگت

ہرا دے آن کہ او بادام کرینے دوست
گلاب آک اونا اُرا ٹی ہمودے آن ودار

کنا گلدانگ حویلی نا بارسر داڑے

امر اُست خاخر کنا کپ پا
اوار اُس عدو تون وڑٹ شعر سنا

ای مصرعہ مسٹھی تروینی نئے نا

تینا کٹ آتیا نن کل ارین تموک
وڑک نہہ خلق نہہ کہ چانڑدائی آ نن

انا پیرا تینا قصہ تیتو داکا

ہراتم وطن ٹی ننا پر مرے تو
 ارا دے ٹی بیرہ ڈغار بارکک

کنا ختک دسکہ نمی او وا ٹیکن

او ہمراہ اسکا کنتو درو اسکا
 کریسٹ تا ای قیدی اُست ننا زی آ

دچے ولدہ امر تما بٹوہ دوست

ہنین آ دا روانا دیک یکدم
 جہنم جوڑ مریرہ ساعت نئے ٹی

دا کاٹم **غل** مزاج ے اڑسکک زو

ملاسے دیر ہرے بیگن وادیرس دوست بیمارے
 اریرک کل اُسٹ ایلو نازند آن داڑے واقف

ختلگک ہر گڑا ریکاتیان دا خلق ننا سنگت

نہ شفی نہ بڑزی نہ چنکا نہ بلا
 جہان کل داسہ کہ ترتیب اٹی ے

ای سواراٹ استو کتاب آتے تینا

ای مونجا مفر پا امر تینا بخت آ
 ہمو خلق خوانگ اٹی پد سلیس

ہرا خلق اٹی جوڑ تختیک مریرہ

اینو پگہ اسہ دژد نئے بس
 کنا سینہ و دا کنا زند نئی

کنے فیس بک آن انت ے بلاک او کرے

ہڑدے شامین تا یاد کیوہ نے
 اُست نئی لگفوه دا خاخر تے

مون انگا مول درست مفک شام ے

منہ دے آن سنگت اودے خنتٹ ای
 گلی ٹی نہ بازار نکے سنگت آتون

جیب خالی مرے کس پیشن بفق

فقط اندا اُمید آ اُسْت ے تینا
 کرینٹ باش تورینٹ ای زندہ

انوکا ہر گڑا کاپک بریک

ننا ہمسایہ ہر سال آن پد وا
 بریک متکنا کوٹی تے تینا

ای ہم تو متکنا اُٹ نی بقیہ

جوڑ سرحال مسون دا سیالاتیٹ
 چندی قصاک ننے آ تفنگار ہم

ای نے داسکان جوانی اٹ نختیٹ

نہ خزانہ نکلے رشتہ نہہ کہ تعبیر اس
اسہ گڑاس دو بتو کنے کسرتے آن

تدے دا زند بے خیال آ مسافر نا وڑٹ

جہان کل زبیدارے تینا دروشم تیٹ دا
کنا خٹی خراب ے کس نہ کس عیدارے

ای تینا خوک ننا عینک ے خنتے تخنٹ بس

مٹنگ نس مسخرا اسک خوشی نس
اوار اسن چڑا ہر وخت ای و نی

ہراکا بس محبت نیام نی دا

سال ڈکال مس خلق بارن سلیس
پٹ و درخت آتے چکاک الار انار

پوہ ای مسٹ گڑا انت ے تنیا اٹک

پیہہ اندا اُمید اٹ زندگی کرسہ اٹ
دا خرینہ ای بے تام آدے تے سگانشک

باز ہنین ے گلم پیالہ ٹی آخری کو

مجت حق ئے خواوئی تمک تا
جہس ہییت وُ ضدیٹ، جہس جنگ ائی دوست

ولے نن بے زبان اسن تنیا وخت آ

مہر بخشا س نی، دید کر فیس ہم، زندے شادس کر لیس
 اُسٹ خوشحال س نا گمان نی تینے کشا س اناس

گڈ پر آن دنکے سیلاب برے خلق سے ٹی

دا ادیبی نا انت فائدہ پا کنا
 اِسک نی کنے دوانا سگت بقیس

ای نے کردار س کیوہ پدا ملوہ

تہہ نا زیبائی او تینا پچان اکن
 نزوریک ہم زند اکن اہم او سگت

تارمی خلق سنا زبیداری سے

درو اودے خناٹک ای سال آتیاں گڈ
ہمو وڑ داسکان او چُپ چُپ اس

زندگی زورا کے اوڑے داسکانتہ

حوال نُس بس ننا مہر وُ محبت آن
ننا سیالاک آگاہ مسنو گودی

اریٹ شرمندہ دُز آنبار داسہ ای

زندگی بس پارے کنا خفٹی تینٹ
کہ دا دڑد وُ ڈکھ وُ عذاب آتیاں پد

کس شاعر متو او دیوانہ مریک

اخہ اُسٹ وُ خلوص وُ مہر اٹ نن
عشق کین ازگا دوست بے سہب اُنک

گون ے مجنون نا مکن نتون

دور حاضر نا دا شوم ازگا
بیرہ تاوان نَسے محبت اکن

خط اس ہم اف گند کشن تا

ای پردیس ے اگہ الاٹ خواجہ
کنے کسفوے خلق ہم چار دے ٹی

وطن نا خاک ائی نم اف داسہ

گلی ے دن ہران دید نئے کن
 خلے خنتے زمین نُس جمر آتے

ہائیکوک

دنیا داری کو
زندے قبر آدنگ نا
زمیواری کو

بیرہ اوغانٹ
ڈیہہ نابیوس آتیکن
وخت کس سوچانٹ

وخت کس نی دن کپسک
تینا لمہ جیجانا مونے
گٹے مرغن کپسک

اول حق ے ہیٹ اٹ ال
 واہم ملتو گرنے حق تو نی
 ولدہ تینا سم تے خل

رنگی پھل آ کو
 ڈاک آپرنا برکت اٹ
 لٹرو مک آ کو

وخت ہم اندا درس ے تس
 ڈر دو ڈکھ آ تیٹی تینٹ نی
 تینا خنتے پاکالس

خنتے سرمہ کپسک
 داٹی ڈر دُورنچ ویا دوکل
 داتے سیخا کپسک

ارفک تیر و اسپرتے
 وڑتا طوفانی ے سنگت ہر
 چپ انگانی جمرتے

منت جی زاری کو
 افک اچس عشق سٹ دلبر بس
 ناز و نخرہ خواری کو

نیکن زندہ اُٹ
 پردیسی آدے تے ٹی
 ہر بختندہ اُٹ

b a c k t i t l e

ناتروکا گلاب اٹ

وخت نُس ہندن مریک
 ہزار آ منظر آتے آن تھو کا تھہ غاتے آن
 ہزار آ ہیبت او گپاتے آن
 اسہ ہیبت نُس
 اسہ یات نُس بفق مونا
 کینی اُسٹ بنا انپک
 وخت نُس ہندن مریک
 گلاب نا پھل نُسے آن
 اسہ مچ و تہ کو زند نُسے نا ہر گڑا مونا بریک
 مریک تالان مونا خفتا منظر
 انوکا زند نساہر
 تروکا نا گلاب آن پدای مونی انٹت دسکہ
 ہراکان نن بنا مسن
 ہموڑے ای سلوک اٹ داسکاتہ
 نے ہم تورینٹ ای تروکا نا گلاب اٹ

اونا اولی گلاب کثونے

(براهوئی شاعری)

